

WÓJT GMINY PAPROTANIA

P R O G N O Z A

**oddziaływania na środowisko ustaleń Studium uwarunkowań
i kierunków zagospodarowania przestrzennego
GMINY PAPROTANIA**

Wykonawca:

Pracownia Urbanistyczna „Eko-przestrzeń” w Chełmie
22-100 Chełm
Plac niepodległości 1

Autor opracowania:

inż. ochr. środow. Gabriela Bałka

Grafika komp.: Grzegorz Bałka

PAPROTANIA, 2012 R.

Spis treści

I. Wstęp.....	3
II. Informacja o zawartości, głównych celach projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dla gminy Paprotnia i powiązaniach z innymi dokumentami.....	6
III. Stan środowiska oraz potencjalne jego zmiany w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.	16
IV. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów chronionych	27
V. Zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi ze strony poważnych awarii, transportu materiałów niebezpiecznych oraz katastrof naturalnych, w tym powodzi.....	31
VI. Potencjalne skutki wpływu realizacji ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dla gminy Paprotnia.	31
VII. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Paprotnia.....	37
VIII. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w Studium wraz z uzasadnieniem ich wyboru, w tym także wskazanie napotkanych trudności wynikających z niedostatku techniki lub luk we współczesnej wiedzy.....	41
IX. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko.....	42
X. Podsumowanie.....	42
XI. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.....	43

I. WSTĘP

1. Cel i zakres opracowania

Celem Prognozy oddziaływania na środowisko zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Paprotnia jest określenie charakteru prawdopodobnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze, spowodowanych realizacją zalecanych lub dopuszczonych przez studium ustaleń zagospodarowania przestrzennego.

Prognoza analizuje i wskazuje potencjalne zagrożenia dla środowiska wynikające z rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych zawartych w zmianie studium zagospodarowania przestrzennego. Zakres Prognozy został uzgodniony:

- Regionalną Dyрекcją Ochrony Środowiska w Warszawie
- Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Siedlcach.

Prognoza obejmuje obszar objęty projektem zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego tj. gminę Paprotnia w granicach administracyjnych.

Na Prognozę składa się część tekstowa i część graficzna w skali 1: 25000 (odpowiadającej skali studium).

2. Metodyka sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko

Prognozę oddziaływania na środowisko Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dla gminy Paprotnia sporządzono zgodnie z wytycznymi zawartymi w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz.1227 z późniejszymi zmianami), zwanej dalej ustawą UIOŚ. Zgodnie z rozdziałem 2 Art. 51 przywołanej ustawy prognoza oddziaływania na środowisko: **zawiera:**

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym;

określa, analizuje i ocenia:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000

oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na:

- różnorodność biologiczną,
- ludzi,
- zwierzęta,
- rośliny,
- wodę,
- powietrze,
- powierzchnię ziemi,
- krajobraz,
- klimat,
- zasoby naturalne,
- zabytki,
- dobra materialne
- z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

przedstawia:

- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko zostały opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu. W prognozie oddziaływania na środowisko uwzględniono informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem dokumentu będącego przedmiotem postępowania.

Przy opracowaniu niniejszej prognozy wykorzystano szczególnie następujące materiały:

1. Projekt zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Paprotnia,
2. Ekofizjografia podstawowa gminy Paprotnia (aktualizacja) Siedlce 2011
3. Charakterystyka klimatu i regionalizacja klimatu Polski, 1975. IMiGW, Warszawa.
4. Kondracki J. 1988. Geografia fizyczna Polski. PWN, Warszawa.
5. Kot H. (red). 1995. Przyroda województwa siedleckiego. Zakład Badań Ekologicznych „EKOS”, Siedlce.
6. Mapa geologiczna Polski w skali 1:50000. Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN.
7. Materiały własne zebrane w terenie na potrzeby niniejszego opracowania.
8. Opracowanie fizjograficzne wstępne do planu zagospodarowania przestrzennego, woj. siedleckie, rejon II. Przedsiębiorstwo Geologiczno-Fizjograficzne i Geodezyjne Budownictwa „Geoprojekt”, Warszawa 1980.
9. Podział hydrograficzny Polski, 1983. IMiGW.
10. Strategia ochrony fauny na Nizinie Mazowieckiej. 2001.
11. Stan środowiska w woj. mazowieckim w roku 2007.
12. Dane statystyczne GUS w Warszawie.

13. Studium zaopatrzenia lokalnego przemysłu budowlanego w surowiec ceramiczny i kruszywa naturalne woj. siedleckiego Gmina Paprotnia, Przedsiębiorstwo Geologiczne w Warszawie, 1983.

14. Warunki przyrodnicze produkcji rolnej - woj. siedleckie IUNG Puławy, 1982.

15. Plan Urządzenia Lasu na okres 01.01.2006 – 31.12.2015 dla Nadleśnictwa Siedlce, Opis Taksacyjny.

16. Uproszczone Plany Urządzenia Lasu dla poszczególnych miejscowości, obowiązujące od 01.01.2010 do 31.12.2019r.

Do sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko projektu wykorzystano również wyniki i analizy badań dotyczących aktualnego stanu środowiska w gminie Paprotnia i powiecie siedleckim, w tym informacje dotyczące aktualnego stanu środowiska przyrodniczego, wodnego, glebowo-gruntowego i atmosferycznego.

Prognozę sporządzono przy zastosowaniu: metod opisowych, analiz jakościowych opartych na danych dostępnych z państwowego monitoringu środowiska oraz identyfikacji i wartościowania skutków przewidywanych zmian w środowisku.

Część zamierzeń zawartych w Studium zaliczana jest do jednej z niżej wymienionych, określonych w prawie kategorii planowanych przedsięwzięć:

- mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,
- mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Nie ma praktycznie możliwości i sposobów, aby szczegółowo przeanalizować w ramach niniejszej Prognozy wpływ wszystkich planowanych zamierzeń na środowisko. Studium uwzględnia bowiem kilkadziesiąt pojedynczych przedsięwzięć inwestycyjnych i pozainwestycyjnych. Zadania te znajdują się w różnych stadiach przygotowania i realizacji – niektóre z nich już bliskie zakończenia, a inne znajdują się dopiero na etapie projektowania lub planowania. Część z nich stanowią przedsięwzięcia wymagające przeprowadzenia odrębnej oceny oddziaływania na środowisko. Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko (w tym także jej część – niniejsza Prognoza) nie zastępuje procedury w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć i nie zwalnia przyszłych inwestorów z obowiązku uzyskania decyzji środowiskowych (o ile są konieczne) i opracowania w ramach nich raportów oddziaływania na środowisko.

Wobec powyższego przyjęto, że Prognoza ma charakter rozpoznawczy i ostrzegawczy. Jednym z jej zadań w odniesieniu do Studium jest identyfikacja i wskazanie tych ewentualnych rodzajów planowanej aktywności, gdzie istnieje prawdopodobieństwo, że realizacja zamierzeń zawartych w Studium będzie powodować również negatywne skutki dla środowiska. Wskazane zostały potencjalne pola konfliktów oraz najważniejsze aspekty środowiskowe dla poszczególnych typów projektów, które będą następnie przedmiotem szczegółowej analizy w dalszych pracach nad przygotowaniem poszczególnych zadań. Wskazane zostały także elementy środowiska, których stan może ulec pogorszeniu w wyniku realizacji Studium.

Przyjęto następujący tok prac:

1. Analiza głównych walorów, zasobów, zagrożeń oraz problemów ochrony środowiska w gminie Paprotnia.
2. Określenie znaczącego oddziaływania na środowisko oraz obszarów objętych tym oddziaływaniem.
3. Sprawdzenie, czy i w jakim stopniu problemy ochrony środowiska są ujęte w Studium.
4. Analiza ustaleń projektu Studium z punktu widzenia ich znaczącego oddziaływania na środowisko.
5. Analiza oraz określenie potencjalnych zmian dokonanych w środowisku przyrodniczym gminy Paprotnia w przypadku braku realizacji ustaleń zawartych w Studium.
6. Ocena zgodności celów Studium w zakresie ochrony środowiska z celami ustanowionymi na szczeblu międzynarodowym i krajowym.

7. Podsumowanie przeprowadzonych analiz i ocen: wskazanie sposobów rozwiązania problemów środowiska przyrodniczego oraz określenie zasad monitorowania realizacji ustaleń projektu Studium z punktu widzenia ochrony środowiska.

II. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA GMINY PAPROTŃIA

1. Zawartość Studium

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Paprotnia zawiera dokumentację, która obejmuje:

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Paprotnia - część uchwalana przez Radę Gminy składająca się z:

- 1) części tekstowej ustaleń studium obejmującej dwie części:
 - część I „Uwarunkowania”
 - część II „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”,
- 2) części graficznej ustaleń studium obejmującej:
 - rysunek w skali 1 : 25000 pt. "Uwarunkowania",
 - rysunek w skali 1: 25000 pt. „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”,

Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Paprotnia nie podlegająca uchwaleniu, składająca się z:

- 1) części tekstowej,
- 2) części graficznej – rysunek w skali 1:25000.

Celem zmiany Studium jest kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie Gminy Paprotnia, lokalne potrzeby inwestycyjne oraz aktualizacja treści Studium - „Kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy Paprotnia” – do aktualnych przepisów, potrzeb i zamierzeń inwestycyjnych na terenie gminy, polegających na wyznaczeniu obszarów funkcjonalnych wskazanych również na załączniku graficznym nr 2 „KIERUNKI”.

Kierunki zmian w przeznaczeniu terenów oraz sposobie ich zagospodarowania określono na podstawie analiz dotyczących:

- ograniczeń dla zabudowy i zagospodarowania terenu wynikających z wymogów ochrony przyrody, ochrony zabytków, ochrony środowiska i zdrowia ludzi,
- istniejącego wyposażenia gminy w obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej oraz możliwości jej rozwoju,
- dotychczasowego przeznaczenia terenów określonego w dotychczas obowiązującym studium oraz w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego,
- istniejącego zagospodarowania terenów.

Cały obszar gminy został podzielony na:

1. Obszary rozwoju zabudowy
2. Obszary otwarte z dopuszczeniem ekstensywnych form zagospodarowania
3. Obszary otwarte wyłączone z zabudowy

Obszary rozwoju zabudowy oraz sposób ich zagospodarowania:

M1	Tereny zabudowy zagrodowej z dopuszczeniem zabudowy jednorodzinnej
M2	Tereny zabudowy zagrodowej
M3	Tereny zabudowy jednorodzinnej i letniskowej
MN U	Tereny zabudowy jednorodzinnej i usługowej
UA,UK	Tereny usług administracji i kultury
U 1	Tereny zabudowy usługowej nieuciążliwej
U 2	Tereny zabudowy usługowej uciążliwej i nieuciążliwej
U O	Tereny usług oświaty
UK	Tereny usług kultury
UKS	Tereny usług sakralnych
UZ	Tereny usług zdrowia i opieki społecznej
UI	Tereny usług OSP
US	Tereny usług sportu
PU	Tereny przemysłowo- usługowe
P	Tereny przemysłu
PE	Tereny eksploatacji surowców naturalnych
RP	Tereny zabudowy produkcji rolnej specjalistycznej
RUW	Tereny obsługi rolnictwa – lecznice weterynaryjne
KS	Tereny stacji paliw

Zasady zagospodarowania terenów proponowanych do zabudowy

M1 - tereny zabudowy zagrodowej i jednorodzinnej

- główna funkcja – zabudowa jednorodzinna i zagrodowa , w tym obiekty i urządzenia służące produkcji rolnej uznanej za dział specjalny,
- uzupełniające funkcje: zabudowa oraz urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania

- a) nowa zabudowa może być realizowana z zachowaniem standardów określonych w ust. 2.2 niniejszego rozdziału,
- b) istniejąca zabudowa może być rozbudowywana, przebudowywana i nadbudowywana pod warunkiem zachowania standardów określonych w ust 2.2 niniejszego rozdziału,
- c) dopuszcza się zabudowę gospodarczą i garażową oraz zabudowę związaną z prowadzeniem gospodarstwa rolnego t.j. w szczególności budynki inwentarskie, budowle rolnicze, obiekty uznane za dział specjalny itp.
- d) dopuszcza się lokalizację zabudowy usługowej nieuciążliwej wolnostojącej lub wbudowanej (głównie dla potrzeb obsługi ludności),
- e) zaleca się wprowadzanie zieleni urządzonej jako trwałego elementu towarzyszącego zabudowie mieszkaniowej i usługowej,
- f) dopuszcza się, poza orientacyjnymi granicami określonymi na rysunku studium, lokalizację zabudowy zagrodowej w tym również budowli rolniczych, gospodarstw rolnych uznanych za dział specjalny pod warunkiem dostępu do drogi publicznej lub dróg wewnętrznych i dojazdowych,
- g) dopuszcza się lokalizację wydzielonego terenu parkingu pod warunkiem ochrony interesów osób trzecich oraz zgodności z przepisami odrębnymi.

M2 - tereny zabudowy zagrodowej

- 1) główne funkcje - zabudowa zagrodowa,
- 2) uzupełniające funkcje: zabudowa jednorodzinna, usługi nieuciążliwe oraz urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania - jak dla M 1

M3 - tereny zabudowy jednorodzinnej i letniskowej

- 1) główne funkcje - zabudowa jednorodzinna i zabudowa letniskowa,
- 2) uzupełniające funkcje: zabudowa usługowa nieuciążliwa, zieleń urządzonej oraz urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania

- a) architektura domów letniskowych i jednorodzinnych powinna być dostosowana do architektury regionalnej i otaczającego krajobrazu,
- b) obowiązuje zachowanie standardów określonych w punkcie 2.2 . niniejszego rozdziału,
- c) ogrodzenie działek powinno być ażurowe; zakazuje się budowy ogrodzenia pełnego betonowego,
- d) dopuszcza się wydzielenie indywidualnych dróg wewnętrznych, dojazdowych szerokości min 5,0 m,
- e) dopuszcza się wybudowanie szczelnych zbiorników bezodpływowych lub przydomowych oczyszczalni ścieków, jeżeli nie ma możliwości odprowadzania nieczystości ciekłych do kanalizacji sanitarnej.

MNU – tereny zabudowy jednorodzinnej i usługowej

- 1) główna funkcja - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i usługowa nieuciążliwa,
- 2) uzupełniające funkcje: zieleń urządzonej, urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania

- a) dla zabudowy jednorodzinnej – jak dla terenów M1,
- b) dla zabudowy usługowej nieuciążliwej:
 - istniejąca zabudowa może być rozbudowywana i nadbudowywana,
 - nowa zabudowa usługowa może być realizowana jako wolnostojąca lub wbudowana w pomieszczeniach budynków mieszkalnych.

UKS - tereny usług sakralnych

1) Tereny i obiekty objęte strefami ochrony konserwatorskiej dla kościoła św. Bartłomieja w Paprotni wpisanego do rejestru zabytków obowiązują zasady zagospodarowania określone w rozdziale VI.

2) tereny i obiekty nie objęte strefami ochrony konserwatorskiej

Zasady zagospodarowania

- a) istniejąca zabudowa może być rozbudowywana i przebudowywana,
- b) zaleca się wprowadzenie zieleni urządzonej,

UO - tereny usług oświaty

- 1) główna funkcja – usługi oświaty,
- 2) uzupełniające funkcje: zieleń urządzonej, usługi sportu.

Zasady zagospodarowania

- a) istniejące obiekty mogą być rozbudowywane, nadbudowywane i przebudowywane,
- b) ustala się możliwość lokalizacji nowych obiektów towarzyszących np. obiektów socjalnych, administracyjnych, sportowych.

US – tereny usług sportu

- 1) główna funkcja – boiska i urządzenia sportowe,
- 2) uzupełniająca funkcja: zieleń urządzonej.

Zasady zagospodarowania

- a) modernizacja i uzupełnienie urządzeń sportowych,
- b) dopuszczenie lokalizacji budynków socjalno-administracyjnych.

UA, UK - tereny usług administracji, kultury i innych usług publicznych

- 1) główna funkcja - tereny obsługi ludności w zakresie kultury i administracji,
- 2) uzupełniające funkcje: zieleń urządzona, parkingi, urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania

- a) adaptacja istniejących obiektów z możliwością rozbudowy, przebudowy i budowy nowych obiektów,
- b) dopuszcza się budowę parkingów i urządzeń infrastruktury technicznej,
- c) zaleca się wprowadzenia zieleni urządzonej.

UZ – tereny usług zdrowia

- 1) główna funkcja – usługi zdrowia i opieki społecznej,
- 2) uzupełniające funkcje: zieleń urządzona, parking, urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania

- a) adaptacja istniejących obiektów z możliwością rozbudowy, przebudowy i budowy nowych obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej.

UK – tereny usług kultury

- 1) główna funkcja – usługi kultury, w tym świetlice wiejskie,
- 2) uzupełniające funkcje: zieleń urządzona, parking, urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania

- a) adaptacja istniejących obiektów z możliwością rozbudowy, przebudowy i budowy nowych obiektów,
- b) dopuszcza się lokalizację nowych obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej.

UI – tereny zabudowy usługowej – strażnice OSP

Zasady zagospodarowania

- a) stniejące budynki OSP mogą być rozbudowywane i nadbudowywane,
- b) dopuszcza się zmianę sposobu użytkowania budynków OSP na zabudowę usługową nieuciążliwą,
- c) dopuszcza się budowę parkingów,
- d) ustala się lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej, w tym w szczególności obiektów infrastruktury telekomunikacyjnej.

U 1 – tereny zabudowy usługowej nieuciążliwej

- 1) główna funkcja – zabudowa usługowa nieuciążliwa
- 2) uzupełniająca funkcja – zabudowa mieszkaniowa zieleń urządzona

Zasady zagospodarowania

- a) zabudowa usługowa skalą i gabarytami powinna być dostosowana do istniejącej zabudowy
- b) zaleca się wprowadzenie zieleni urządzonej oraz małej architektury
- c) istniejąca zabudowa usługowa może być rozbudowywana i nadbudowywana

U 2 - tereny zabudowy usługowej

- a) główne funkcje - zabudowa usługowa uciążliwa i nieuciążliwa,
- b) uzupełniające funkcje: zieleń izolacyjna, urządzenia infrastruktury technicznej w tym w szczególności obiekty infrastruktury telekomunikacyjnej.

Zasady zagospodarowania

- a) ograniczenie ewentualnej uciążliwości do granic własnego terenu,
- b) wprowadzenie zieleni izolacyjnej przy obiektach uciążliwych.

KSU - tereny stacji paliw i zabudowy usługowej

Zasady zagospodarowania dla stacji paliw (KS)

- a) parametry stacji paliw - wg indywidualnych rozwiązań,
- b) wprowadzenie zieleni izolacyjnej

Zasady zagospodarowania dla zabudowy usługowej

- a) nowa zabudowa musi spełniać standardy określone w ust. 2.2 niniejszego rozdziału,
- b) zaleca się wprowadzenie pasa zieleni izolacyjnej,

- c) dopuszcza się lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej, w tym w szczególności obiektów infrastruktury telekomunikacyjnej

PU - tereny zabudowy produkcyjno - usługowej

- 1) główne funkcje – zabudowa produkcyjna ,usługowa uciążliwa i nieuciążliwa , składy , magazyny hurtownie,
- 2) uzupełniające funkcje - zieleń izolacyjna , urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania

- a) dla zabudowy produkcyjnej – jak dla **P**
- b) dla zabudowy usługowej - jak dla **U2**

P - tereny przemysłu

- 1) główna funkcja - zabudowa produkcyjna i przemysłowa uciążliwa i nieuciążliwa, składy magazyny, hurtownie, wiaty itp.
- 2) uzupełniająca funkcja – usługi uciążliwe i nieuciążliwe, urządzenia infrastruktury technicznej, zieleń izolacyjna.

Zasady zagospodarowania

- a) istniejąca zabudowa może być rozbudowywana, przebudowywana i nadbudowywana,
- b) wokół obiektów uciążliwych należy wprowadzić zieleń izolacyjną
- c) zakazuje się lokalizacji zabudowy mieszkaniowej,
- d) dopuszcza się lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej.

PE – tereny powierzchniowej eksploatacji surowców naturalnych

Zasady zagospodarowania

- a) eksploatacja surowców z zastosowaniem środków ograniczających szkody w środowisku przyrodniczym
- b) obowiązuje zachowanie filarów ochronnych
 - min.10,0m od granicy pasa drogowego drogi powiatowej
 - min 6,0m od granicy nieruchomości sąsiednich
 - min 12,0m od lasów
- c) po wyeksploatowaniu surowców teren należy zrekultywować teren w kierunku leśnym lub wodnym

ZCc- tereny cmentarzy czynnych

Zasady zagospodarowania

- 1) adaptuje się istniejące tereny cmentarzy czynnych w miejscowościach Paprotnia i Hołubla,
- 2) dopuszcza się obiekty kubaturowe towarzyszące funkcji podstawowej, ustala się zachowanie istniejącej zieleni z dopuszczeniem jej przebudowy,
- 3) ustala się pas izolujący wokół cmentarzy czynnych od innych terenów:
 - o szerokości 50 m od granicy cmentarza, w którym zakazuje się realizacji zabudowy mieszkaniowej oraz produkcji i przechowywania żywności,
 - o szerokości 150 m, w którym budowa budynków może być dopuszczona pod warunkiem przyłączenia do sieci wodociągowej,
 - zakazuje się lokalizowania ujęć wody do celów komunalnych,
- 4) ze względu na objęcie cmentarza strefą „B” – ochrony zachowanych elementów zabytkowych ustala się stosowanie zasad zagospodarowania określonych w rozdziale VI pkt. 4 *STUDIUM*

RP – tereny zabudowy produkcyjnej rolnej

- 1) główna funkcja – produkcja rolna w tym w szczególności uznana za dział specjalny wg przepisów odrębnych (np. kurniki, pieczarkarnie indyczkarnie itp.)
- 2) uzupełniająca funkcje: zabudowa związana z obsługą produkcji rolnej, zabudowa mieszkaniowa dla właściciela, urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania

- a) adaptacja istniejącego sposobu zagospodarowania z możliwością rozbudowy i nadbudowy,
- b) dopuszczenie lokalizacji nowej zabudowy produkcyjnej rolnej, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- c) dopuszcza się lokalizację budowli rolniczych.

R UW – tereny obsługi rolnictwa – lecznice weterynaryjne

- 1) główna funkcja – lecznice weterynaryjne,
- 2) uzupełniająca funkcja – zabudowa mieszkaniowa, infrastruktura techniczna.

Zasady zagospodarowania

- a) adaptacja istniejącego sposobu zagospodarowania z możliwością rozbudowy nadbudowy i przebudowy,
- b) dopuszcza się lokalizację nowych obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej.

Obszary lokalizacji farm wiatrowych ze strefą ich oddziaływania

W południowo wschodniej części gminy Paprotnia zostały wyznaczone obszary lokalizacji turbin wiatrowych ze strefą ich oddziaływania oraz obszary warunkowej lokalizacji dwóch turbin wiatrowych we wsi Koryciny, których strefa oddziaływania obejmuje fragment wsi Olędy gmina Mordy.

Lokalizacja dwóch turbin wiatrowych we wsi Koryciny ze strefą oddziaływania wymaga zmiany obecnie obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mordy.

Zasady zagospodarowania

- a) wyznacza się orientacyjną lokalizację turbin wiatrowych ze strefą oddziaływania oraz infrastrukturą towarzyszącą (infrastruktura drogową, infrastruktura przyłączeniowa wewnętrzna),,
- a) w granicach obszaru lokalizacji farm wiatrowych i strefy oddziaływania obowiązuje zakaz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej,
- d) ustala się, dla potrzeb obsługi komunikacyjnej farm wiatrowych, możliwość poszerzenia istniejących dróg powiatowych, gminnych, wewnętrznych i dojazdowych oraz wydzielenia nowych dróg wewnętrznych,
- e) dopuszcza się lokalizację Głównego Punktu Zasilania (stacji transformatorowej) do przesyłu energii elektrycznej na obszarze objętym zmianą studium bez określania jego lokalizacji na rysunku studium pt. "Kierunki",
- f) dopuszcza się przesunięcie lokalizacji turbin wiatrowych pod następującymi warunkami:
 - zachowanie odległości co najmniej 400 m od istniejących budynków mieszkalnych oraz od projektowanych terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową zagrodową, jednorodzinną i letniskową oznaczoną na rysunku studium pt. "Kierunki" symbolami M1, M2, M3,
 - zachowanie odległości co najmniej 200m od kompleksów leśnych o powierzchni powyżej 10 ha,
 - zakaz lokalizacji turbin wiatrowych w terenach korytarzy ekologicznych,
 - uwzględnienia ochrony istniejących zasobów przyrody i środowiska oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich, w szczególności w zakresie dopuszczalnych poziomów hałasu.

Tereny wyłączone z zabudowy

Ustala się wyłączenie z zabudowy następujących terenów:

- korytarzy ekologicznych obejmujących doliny cieków wskazane jako lokalne i regionalne powiązania przyrodnicze oznaczone granicą na rysunku studium,
- lasów,
- pomników przyrody,
- projektowanego rezerwatu przyrody „Podawce”,
- projektowanych użytków ekologicznych
- terenów rolnych położonych w strefie oddziaływania farm wiatrowych

Zasady zagospodarowania

- a) zachowanie lasów oraz trwałych użytków zielonych i upraw rolnych z ciekami, zbiornikami wodnymi i zadrzewieniami ,
- b) na terenach rolnych i leśnych, poza terenami proponowanymi do objęcia ochroną prawną w formie użytków ekologicznych i rezerwatów przyrody, dopuszcza się lokalizację dróg i urządzeń infrastruktury technicznej.

Obszary proponowane do objęcia ochroną prawną

Proponuje się ustanowienie na terenie gminy następujących form ochrony:

- 4 użytków ekologicznych,
- Rezerwatu przyrody „ Podawce „

Ochrona korytarzy ekologicznych.

Obejmuje się ochroną przed zainwestowaniem obniżenia charakteryzujące się wysokimi walorami przyrodniczym, natomiast niekorzystnymi dla lokalizacji osadnictwa warunkami fizjograficznymi (gruntowo – wodnymi , klimatyczno – zdrowotnymi) . W tym celu wyznacza się tereny ochrony ekologicznej oznaczone graficznie na rysunku studium , proponowane do pozostawienia w dotychczasowym użytkowaniu.

Dla terenów ochrony ekologicznej ustala się:

- pozostawienie obszarów dolin rzecznych jako terenu otwartego, tj. wyłączonego z zabudowy i nie tworzenie przegród utrudniających grawitacyjny spływ powietrza,
- nie przekształcanie trwałych użytków zielonych na grunty orne,
- wprowadzanie zakazu odwadniania dolin,
- ograniczenie na całym obszarze stosowania chemicznych środków ochrony roślin, a w szczególności środków toksycznych dla ludzi o długim okresie karencji,
- pozostawienie w stanie pierwotnym nadrzecznych zadrzewień i zarośli, w bezpośrednim sąsiedztwie cieków zaniechanie koszenia roślinności szuwarowej, krzewiastej i siewek drzew pochodzących z samosiewu,
- dopuszcza się lokalizację obiektów i sieci infrastruktury technicznej, jeżeli nie ma możliwości innego ich przebiegu.

Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych

W gminie Paprotnia ochrona wód powierzchniowych i podziemnych będzie odbywała się poprzez :

- wyposażenie obszarów zwartej zabudowy w systemy kanalizacyjne z odprowadzaniem ścieków do oczyszczalni,
- wyposażenie rozproszonej zabudowy nieobjętej siecią kanalizacyjną w szczelne zbiorniki osadowe, z których ścieki wywożone będą do oczyszczalni lub instalowanie oczyszczalni przydomowych,
- nie odprowadzanie nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych lub gruntu,
- ograniczenie do niezbędnego minimum stosowania chemicznych środków ochrony roślin na obszarach dolin i obniżeń terenu,

- składowanie odpadów stałych wyłącznie na urządzonych terenach gromadzenia odpadów oraz ich utylizację na składowisku,
- zachowanie wzmożonego nadzoru sanitarnego wokół studni.

Ochrona gruntów leśnych

Lasy i grunty leśne podlegają ochronie przed przeznaczaniem na cele nieleśne na mocy przepisów ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jednolity Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1266 z późn. zm.).

Zgodnie z przepisami art. 7 cytowanej ustawy przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego po uprzednim uzyskaniu zgody Ministra Środowiska dla lasów Skarbu Państwa lub Marszałka Województwa dla lasów nie stanowiących własności Skarbu Państwa.

Ochrona gruntów rolnych

Ochrona gruntów rolnych wysokiej jakości polegać będzie na ograniczaniu ich przeznaczania na cele nierolnicze. Szczególnej ochronie podlegają gleby mineralne klas bonitacyjnych od I do III oraz gleby organiczne - zgodnie z cytowaną w punkcie 5. ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Na terenie gminy Paprotnia gleby klas I – II nie występują. Większe kompleksy gleb III klasy bonitacyjnej występują we wsiach: Łęczycki, Krynki, Kaliski, Skwierczyn Lacki i Trębice Dolne. Gleby organiczne występują głównie w i w lokalnych dolinach i obniżeniach terenu w miejscowościach Strusy, Rzeszotków i Czarnoty.

Zgodnie z przepisami art. 7 cytowanej ustawy przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze i nieleśne dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego po uprzednim uzyskaniu zgody Ministra Rolnictwa dla gruntów rolnych klas od I do III o powierzchni powyżej 0,5 ha lub Marszałka Województwa dla pozostałych gruntów podlegających ochronie.

Ochrona złóż surowców mineralnych

Złóża kopalin podlegają ochronie przepisami art. 125 i 126 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 z p zm.).

Ochrona złóż kopalin pospolitych będzie polegać na:

- prowadzeniu eksploatacji złóż w sposób gospodarczo uzasadniony oraz przy zastosowaniu środków ograniczających szkody w środowisku i maksymalnej ochronie walorów krajobrazowych,
- racjonalnym gospodarowaniu zasobami złóż,
- rekultywacji terenów wyrobisk poeksploatacyjnych w kierunku leśnym lub wodnym.

Obszary objęte ochroną Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków

Obiekty wraz z otoczeniem wpisane do rejestru zabytków wojewódzkiego konserwatora zabytków na terenie gminy Paprotnia:

1. Kościół par. pw. św. Bartłomieja w Paprotni, drewn., 1750 r., przebud. 1906 r., **nr rej. zab. A-123/591 z dn. 02.04.1963 r.**
2. Dzwonnica w zespole kościoła par. pw. św. Bartłomieja w Paprotni, drewn., XIX w., **nr rej. zab. A-123/591 z dn. 02.04.1963 r.**

Wszelkie prace inwestycyjne podejmowane przy wymienionych obiektach należy prowadzić w oparciu o przepisy szczególne.

Ustalenia studium są obowiązujące przy sporządzaniu planów zagospodarowania przestrzennego. Ustalenia studium nie ujęte w miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, nie wywołują skutków w środowisku, a zatem ich brak także nie wywoła zmian środowiska.

4. Powiązania z innymi dokumentami

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Paprotnia jest elementem planowania przestrzennego łączącego planowanie na szczeblu krajowym z planowaniem miejscowym. W projekcie dokumentu zostały uwzględnione główne założenia z krajowego dokumentu pt. „Eksperycki projekt koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju do roku 2033”. Należy jednak zaznaczyć, że dla Studium wiążące są postanowienia „formalnego” dokumentu rządowego, który określa politykę przestrzenną państwa tj. zatwierdzonej Koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju.

Dokumenty powiązane ze Studium to:

- Polska Przestrzeń – Raport o stanie zagospodarowania przestrzennego kraju,
- Strategia Rozwoju Kraju 2007 – 2015,
- Polska 2025. Długookresowa Strategia Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju,
- Plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Mazowieckiego,
- Program Rozwoju Obszarów Wiejskich,
- Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko,
- Strategia rozwoju turystyki na lata 2007 – 2013,
- Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z programem działań na lata 2007 – 2013,
- Krajowy plan gospodarki odpadami 2010,
- Polityka transportowa państwa na lata 2006 – 2025,
- Polityka energetyczna Polski do 2030 roku,
- Polityka leśna państwa oraz Krajowy program zwiększania lesistości,
- Polityka Ekologiczna Państwa na lata 2009-2012 z perspektywą do roku 2016, Warszawa 2008,
- Regionalny Program Operacyjny Województwa Mazowieckiego na lata 2007 – 2013,
- Strategia Rozwoju Województwa Mazowieckiego,
- Program Ochrony Środowiska Województwa Mazowieckiego na lata 2007-2010 z uwzględnieniem perspektywy do 2014 roku,
- Wojewódzki Plan Gospodarki Odpadami dla Mazowsza na lata 2007-2011 z uwzględnieniem perspektywy lat 2012-2015,
- Program możliwości wykorzystania odnawialnych źródeł energii dla Województwa Mazowieckiego,
- Program małej retencji dla Województwa Mazowieckiego,
- Programu Ochrony i Rozwoju Zasobów Wodnych województwa Mazowieckiego,
- Program zwiększania lesistości dla Województwa Mazowieckiego do 2020 roku,
- Program ochrony środowiska dla powiatu siedleckiego na lata 2008-2011 z uwzględnieniem lat 2012-2015.

Akty prawne:

1. Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (tekst jednolity Dz. U. z 2005 r. nr 45, poz. 435 z późn. zm.).
2. Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze (tekst jednolity Dz. U. z 2005 r. nr 228, poz. 1947 z późn. zm.).

3. Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jednolity Dz. U. z 2004 r. nr 121, poz. 1266 z późn. zm.).
4. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. z 2008 r. Nr 25 poz.150 z późn. zm.).
5. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. o odpadach (tekst jednolity Dz. U. z 2007 r. nr 39, poz. 251, z późn. zm.).
6. Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (tekst jednolity Dz. U. z 2005 r. nr 239, poz. 2019 z późn. zm.).
7. Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. nr 80, poz. 717 z późn. zm.).
8. Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 z późn. zm.).
9. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.).
10. Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jednolity Dz. U. z 2005 Nr 236, poz. 2008, z późn. zm.)
11. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495, z późn. zm.).
12. Ustawa z dnia 12 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz. 493 z późn. zm.).
13. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. nr 199 poz. 1227 z późn. zm.).
14. Ustawa z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675 z późn. zm.).
15. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397).
16. Rozporządzenie Ministra Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 25 sierpnia 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu uznawania lasów za ochronne oraz szczegółowych zasad prowadzenia w nich gospodarki leśnej (Dz. U. Nr 67, poz. 337).
17. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. nr 112, poz. 1206).
18. Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 9 kwietnia 2002 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. nr 58, poz. 535).
19. Rozporządzenie Ministra Środowiska z 26 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. Nr 122, poz. 1055).
20. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. Nr 165, poz. 1359).
21. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. nr 192, poz. 1883).
22. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 10 listopada 2005 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, których wprowadzenie w ściekach przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych wymaga uzyskania pozwolenia wodnoprawnego (Dz. U. nr 233, poz. 1988, z późn. zm.).
23. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji

szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. Nr 137, poz. 984, z późn. zm.).

24. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. nr 120, poz. 826).
25. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 3 marca 2008 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. nr 47, poz. 281).
26. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 lipca 2008 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych (Dz. U. Nr 143, poz. 896).
27. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 20 sierpnia 2008 r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych (Dz. U. Nr 162, poz. 1008).
28. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. Nr 25, poz. 133).

Prawo europejskie, konwencje i umowy międzynarodowe:

1. Konwencja o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz siedlisk naturalnych (Konwencja Berneńska) z 1979 r.
2. Dyrektywa 79/409/EWG w sprawie ochrony dzikiego ptactwa z 1979 r., zmieniona Dyrektywą 91/244/EWG z 1991r.
3. Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt z 1979 r.
4. Dyrektywa 85/337/EWG w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko z 1985 r.
5. Konwencja o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym z 1991 r. (Konwencja z Espoo).
6. Konwencja o różnorodności biologicznej z 1992 r.
7. Dyrektywa 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory z 1992 r.
8. Dyrektywa 2000/60/WE – Ramowa Dyrektywa Wodna z 2000 r.
9. Europejska Konwencja Krajobrazowa z 2000 r.
10. Dyrektywa 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko z 2001 r.
11. Dyrektywa 2007/60/WE w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim z 2007 r.

III. STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE JEGO ZMIANY W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

1. Położenie geograficzne i administracyjne gminy

Pod względem fizycznogeograficznym (według J. Kondrackiego) gmina Paprotnia położona jest w środkowej części mezoregionu Wysoczyzna Siedlecka, który należy do makroregionu Nizina Południowopodlaska.

Pod względem administracyjnym gmina Paprotnia położona jest we wschodniej części województwa mazowieckiego, w północnej części powiatu siedleckiego. Powierzchnia gminy wynosi 81,43 km² i obejmuje ona grunty 22 sołectw. Miejscowość gmina – Paprotnia położona jest w centralnej części gminy i jest oddalona ok. 20 km od Siedlec i 120 km od Warszawy. Miasto Siedlce jest najbliższym położonym głównym ośrodkiem usługowo – administracyjnym. Gmina graniczy : - od zachodu z gminami Suchożebry i Bielany, - od północy z gminą Repki, - od wschodu z gminami : Korczew i Przesmyki, - od południa z gminą Mordy. Przez obszar gminy nie przebiega żadna linia kolejowa.

2. Charakterystyka stanu środowiska przyrodniczego

2.1. Budowa geologiczna

Budowa geologiczna gminy Paprotnia ukształtowana została w wyniku procesów geologicznych działających od czasów prekambryjskich po erę mezozoiczną. Pod względem strukturalnym gmina położona jest w obrębie Zapadliska Podlaskiego należącego do Platformy Wschodnioeuropejskiej. Podłoże zapadliska tworzą osady kredowe reprezentowane przez margle, wapienie, kredę piszącą i piaski glaukonitowe. Na utworach kredy zalegają osady trzeciorzędowe:

- oligocenu występującego w postaci piasków glaukonitowych z wkładkami ilów,
- miocenu występującego w postaci ilów i piasków z wkładkami węgla brunatnego,
- pliocenu występującego w postaci ilów pstrych i mułków oraz przewarstwiających je piasków drobnoziarnistych

Na utworach trzeciorzędowych zalegają osady czwartorzędu reprezentowane przez plejstocen, którego utwory są tworzone przez gliny zwałowe, a także piaski i żwiry akumulacji wodnolodowcowej oraz holocen, którego współczesne osady reprezentowane są przez namuły organiczne i torfy.

2.2. Rzeźba terenu

Gmina Paprotnia charakteryzuje się słabym zróżnicowaniem i urozmaiceniem rzeźby. Wysokości bezwzględne wahają się od 148,0 m n.p.m. (na zachód od miejscowości Strusy) do 182,5 m n.p.m. (w okolicach Nasiłowa).

Cały obszar gminy położony jest w obrębie wysoczyzny polodowcowej o powierzchni płaskiej lub lekko falistej o spadkach terenu nie przekraczających 5%. Powierzchnię wysoczyzny morenowej urozmaicają wzgórza moreny czołowej, pagóry kemowe, wydmy, pola piasków przewianych, doliny denudacyjno-erozyjne i rozległe obniżenia terenu. Wzgórza moreny czołowej występują na wschód od wsi Rzeszotków. Formy te charakteryzują się wysokościami względnymi od 5 do 25m. Wieś gminną otacza wzniesienie pagóra kemowego o niewielkiej wysokości - do 15m. Większe wydmy o wysokościach względnych najczęściej rzędu 5-10m i nachyleniu zboczy ok. 10% występują w okolicach wsi Kolonia Hołubla, Stasin i Krynki. Pola piasków przewianych występują w okolicach Stasina, Krynek i Nasiłowa. Te formy morfologiczne często są porośnięte lasem, dlatego ich zaobserwowanie w terenie jest utrudnione.

W środkowej i południowej części gminy, między wsiami Koryciany, Podawce, Hołubla, Stasin, Uziębły i Nasiłów znajdują się rozległe obniżenia terenu wyniesione od 0,5 do 1,5 m nad średni poziom wody w rzekach. Z obniżeniami terenu łączą się dolinki denudacyjno-erozyjne przeważnie z dopływem stałym lub okresowym wykorzystywane przez bezimienne ciekły wodne.

2.3. Gleby

Na terenie gminy Paprotnia gleby charakteryzują się niewielkim zróżnicowaniem typologicznym. Na przeważającej powierzchni gminy dominują gleby pseudobielicowe wytworzone z piasków gliniastych lekkich oraz brunatne wytworzone z piasków gliniastych mocnych. Na obszarach porośniętych lasami występują gleby bielicowe. W obniżeniach terenu i dolinkach erozyjno - denudacyjnych zalegają gleby torfowe, murszowo-torfowe lub murszowo-mineralne.

Uwzględniając klasyfikację JUNG (Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach) w obrębie gruntów ornych największy udział stanowią kompleksy:

- żytni bardzo dobry -30,9% powierzchni gruntów ornych,
- żytni słaby -27,1% powierzchni gruntów ornych,
- żytni dobry -23,3% powierzchni gruntów ornych,
- żytni bardzo słaby -11,2% powierzchni gruntów ornych,
- pszenno-dobry -3,8 % powierzchni gruntów ornych,
- zbożowo pastewny słaby -2,6 % powierzchni gruntów ornych,
- zbożowo pastewny mocny -1,1% powierzchni gruntów ornych.

Uwzględniając bonitacje gleb, rozkład udziału procentowego w ogólnej powierzchni gleb gminy przedstawia się następująco:

- Kl. III -14,0%,
- Kl. IV -49,1%,
- Kl. V -28,5%,
- Kl. VI -8,4%.

Gleby klasy I i II nie występują. Ogólny wskaźnik jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej według IUNG wynosi dla gminy 62,4 pkt.

Gleby pochodzenia organicznego oraz grunty klas I – III są gruntami chronionymi w myśl ustawy z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2004r. Nr 121, poz.1266 z późn. zmianami).

2.4. Klimat

Teren gminy należy do dość chłodnych obszarów Polski, średnia roczna temperatura powietrza wynosi ok. 7,4 °C, Średnia temperatura najcieplejszego miesiąca wynosi 18,0°C, natomiast najchłodniejszego-4,2°C. Średnio w roku jest 130 dni z przymrozkiem. Czas zalegania pokrywy śnieżnej wynosi ok. 60 dni w roku. Okres wegetacyjny trwa 205-210 dni.

Największe zróżnicowanie przestrzenne warunków termicznych występuje między dolinami i terenami podmokłymi a obszarami wyniesionymi o głębszym zaleganiu wód gruntowych. Tereny wyniesione ponad dna dolin i obniżenia charakteryzują się dobrymi warunkami termicznymi, natomiast doliny rzeczne stanowią obszary inwersyjne z tendencją do zalegania chłodnego powietrza i mgieł.

Na obszarze gminy Paprotnia wilgotność względna wynosi 81%. Największą wilgotnością względną charakteryzują się tereny położone w obrębie obniżenia. Związane jest to głównie z płytkim zaleganiem wód gruntowych.

Teren gminy charakteryzuje się niewielką ilością opadów. Suma opadów wynosi 550 mm rocznie. Najniższe opady notowane są w styczniu-kwietniu (średnio miesięcznie 30 mm), natomiast najwyższe w lipcu (86 mm). Na obszarze gminy przeważają wiatry zachodnie. Często też występują wiatry północno-zachodnie i południowo-zachodnie. Średnia roczna prędkość wiatru wynosi 3,0 m/s. Wiatry silne i bardzo silne występują bardzo rzadko.

2.5. Wody powierzchniowe i podziemne

Wody powierzchniowe

Gmina Paprotnia położona jest w dorzeczu rzeki Bug. Charakteryzuje się bardzo słabo rozwiniętą siecią rzeczną. Na obszarze gminy występują tylko niewielkie, bezimienne cieki, których obszar źródłkowy znajduje się we wschodniej części gminy. Na terenie gminy nie ma także większych naturalnych zbiorników wód stojących. Jedynie lokalnie znajdują się małe zbiorniki pochodzenia antropogenicznego.

Największe tego typu zbiorniki położone są koło Paprotni i w Hołubli. Również antropogenicznego pochodzenia są śródleśne zbiorniki, które powstały po eksploatacji torfu głównie zlokalizowane pomiędzy Staninem a Hołubłą. Łączna powierzchnia 36 zbiorników wodnych zlokalizowanych na terenie gminy wynosi 11,38 ha.

Wody podziemne

Wody pięttra trzeciorzędowego stanowią główny poziom wodonośny na terenie gminy Paprotnia. Jednak utwory z tego okresu są położone na dużych głębokościach, a wody tej warstwy odznaczają się podwyższoną zawartością związków żelaza i manganu, co jest główną przyczyną konieczności uzdatnień tych wód, w przypadku ewentualnego wykorzystania dla celów konsumpcyjnych. Głównym źródłem zaopatrzenia ludności gminy Paprotnia w wodę jest poziom wodonośny zalegający w warstwach utworów czwartorzędowych. Na przeważającym obszarze gminy głębokość zalegania pierwszego poziomu wodonośnego wynosi ok. 3 - 4m pod poziomem terenu. Jedynie w dolinach bezimiennych cieków i w obniżeniach terenu pierwszy poziom wodonośny występuje bardzo płytko (0 - 1,0m ppt.). Prawie cała gmina posiada dobrze izolowany pierwszy użytkowy poziom wodonośny. Tylko niewielki, zachodni fragment gminy, takiej warstwy izolacyjnej nie posiada -występują tu żwiry i piaski łatwo przepuszczalne dla wód powierzchniowych a wraz nimi – dla wszelkich zanieczyszczeń.

– zasoby wód podziemnych na terenie gminy są wystarczające do pokrycia docelowego zapotrzebowania na cele bytowo- gospodarcze

2.6.Lasy

Na terenie gminy lasy są rozproszone na całej jej powierzchni, zajmując powierzchnię 1598,4 ha, co stanowi 19,6% ogólnej powierzchni gminy (wg danych uzyskanych z Nadleśnictwa Siedlce, grudzień 2011r.). Jest to niski wskaźnik lesistości, niższy od wskaźnika lesistości województwa mazowieckiego wynoszącego 22,5%. Największe, zwarte kompleksy leśne położone są we wschodniej części gminy, gdzie występują lasy należące do wsi Łęczycy, Trębice, Łozy i Pluty oraz w południowej części gminy, gdzie leżą lasy wsi Hołubla, Stasin, Uziębły i Strusy. W zachodniej części gminy duże kompleksy leśne tworzą lasy należące do wsi Czarnoty, Rzeszotków i Kobylany Kosy. Lasy państwowe w postaci niewielkich kompleksów leśnych leżą wśród lasów chłopskich wsi Czarnoty, Stasin i Strusy. Na pozostałym obszarze gminy lasy występują w postaci niewielkich powierzchniowo, rozproszonych kompleksów leśnych.

Lasy i grunty związane z gospodarką leśną stanowiące własność Skarbu Państwa będące w zarządzie Lasów Państwowych Nadleśnictwa Siedlce zajmują niewielką powierzchnię - 8,4 ha, co stanowi zaledwie 0,5% ogólnej powierzchni lasów w gminie. Lasy państwowe występują w postaci 4 niewielkich, jednodziałowych uroczysk leśnych: Uroczyska Czarnoty I o powierzchni 1,60 ha (oddz. 1J), Uroczyska Czarnoty II o powierzchni 1,47 ha (oddz. 1H), Uroczyska Stasin o powierzchni 4,29 ha (oddz. 1G) i Uroczyska Strusy o powierzchni 1,09 ha (oddz.46H).

Lasy niepaństwowe to 1590 ha, co stanowi 99,5% ogólnej powierzchni lasów gminy. Są to lasy należące do indywidualnych właścicieli. Lasy prywatne są zróżnicowane powierzchniowo. Największe powierzchnie leśne przyporządkowane są do wsi: Hołubla(311,5 ha), Pluty (118 ha) i Strusy (127 ha), natomiast najmniejsze powierzchnie leśne położone są we wsiach: Świerczyn Lacki (1,6 ha), Grabowiec (13,5ha) i Krynki (22 ha).

W zależności od głównych zadań, jakie lasy spełniają, dzieli się je na dwie grupy:
grupa I – lasy ochronne,
grupa II – lasy gospodarcze.

Fragment lasów wsi Strusy o powierzchni 113,14 ha i Ur. Strusy o powierzchni 1,09 ha, łącznie 114,23 ha, stanowią lasy ochronne. Nadanie tym lasom kategorii ochronności wynika z ich położenia w promieniu 10 km od granic miasta Siedlce (ponad 50 tys. mieszkańców), a uznanie za ochronne lasów w miastach oraz w promieniu 10 km od granic miasta liczącego ponad 50 tys. mieszkańców wynika z następujących przepisów: art. 15 i art. 77 ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o

ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. nr 11, poz. 79 z późn. zmian.) -przepisy tej ustawy obowiązywały w chwili wejścia w życie ustawy o lasach, stąd odwołanie się do ustaleń w niej zawartych, § 3 rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 25 sierpnia 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu uznawania lasów za ochronne oraz szczegółowych zasad prowadzenia w nich gospodarki leśnej (Dz. U. Nr 67, poz. 337). Pozostałe lasy państwowe i lasy prywatne stanowią lasy- lasy grupy II – lasy gospodarcze.

Lasy gminy Paprotnia charakteryzują się niewielkim zróżnicowaniem siedliskowym. Zarówno w lasach państwowych jak i niepaństwowych dominują siedliska ubogie borowe, a siedliska żyzne lasowe występują na znacznie mniejszych powierzchniach.

2.7. Rolnictwo

Rolnictwo w gminie pełni ważną rolę wśród źródeł utrzymania ludności. Powierzchnia użytków rolnych¹ wynosi 6070 ha. W strukturze użytków rolnych 79,0 % zajmują grunty orne, 20,8% trwałe użytki zielone i 0,2% sady. Odsetek trwałych użytków zielonych jest zróżnicowany przestrzennie. Jest on wyraźnie wyższy w południowo-zachodniej i zachodniej części gminy.

Wskaźnik jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej według IUNG w Puławach wynosi dla gminy 62,4 pkt i jest nieco niższy od średniego w województwie mazowieckim (66 pkt). Struktura gruntów według klas bonitacyjnych potwierdza ich średnią jakość. Gleby klas: V, VI i VIz stanowią 36,9 % ogólnej powierzchni użytków rolnych.

Gmina posiada korzystną strukturę obszarową indywidualnych gospodarstw rolnych. Na ogólną liczbę 652 gospodarstw – 62 stanowiły działki rolne o powierzchni do 1 ha UR, a dalsze 43 gospodarstwa 1-2 ha. W produkcji roślinnej dominuje uprawa zbóż i ziemniaków.

Gmina charakteryzuje się wysoką obsadą bydła (58,6 sztuk/100 ha UR) i trzody chlewnej (182,3 sztuk/100 ha UR).

Reasumując można stwierdzić, że gmina Paprotnia charakteryzuje się średnią jakością rolniczej przestrzeni produkcyjnej i wysokim poziomem produkcji rolnej. W produkcji zwierzęcej występuje relatywnie wyższa obsada trzody chlewnej.

2.8. Surowce mineralne

Gmina Paprotnia jest średnio zasobna w kopaliny. Na terenie gminy eksploatowane jest wyłącznie kruszywo naturalne grube (pospółka) i drobne (piaski) pochodzenia morenowego, lodowcowego, wodnolodowcowego i eolicznego.

Surowce piaszczysto-żwirowe pochodzenia morenowego są intensywnie eksploatowane na potrzeby budownictwa drogowego w okolicy Kobylan-Kóz. W tym rejonie znajduje się obszar perspektywiczny występowania piasków ze żwirem i piasków, które mogą być eksploatowane dla potrzeb drogownictwa. Zasoby szacunkowe tego obszaru wynoszą ok. 100 tys. m³. W okolicy Stasina są eksploatowane piaski pochodzenia eolicznego. Jest to surowiec o dobrej jakości, dlatego ma zastosowanie w budownictwie indywidualnym (do zapraw i tynków) oraz w budownictwie drogowym. Piaski pochodzenia eolicznego, ze złóż w formie wydmy są również eksploatowane w Trębicach Górnych, Podawcach, Hołubli i Krynkach. Ich eksploatacja jest jednak dorywcza i ma znaczenie lokalne. W okolicach Hołubli znajduje się obszar perspektywiczny występowania ilów zastoiskowych ceramiki budowlanej dla potrzeb lokalnych o zasobach szacunkowych ok. 100 tys. m³. Na terenie gminy brak jest perspektyw na znalezienie surowców ilastych i kruszywa naturalnego mogących mieć znaczenie przemysłowe.

Gmina Paprotnia nie posiada żadnej dokumentacji ani karty rejestracyjnej złóż surowców budowlanych. Nie wydano również koncesji na poszukiwania złóż surowców budowlanych ani na ich eksploatację. Została wydana natomiast koncesja na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego „Siedlce”. Granica tego obszaru została wskazana na załączniku graficznym.

Niekorzystnym zjawiskiem jakie można zaobserwować na obszarze gminy jest wykorzystywanie wyrobisk eksploatacyjnych jako nielegalne wysypiska śmieci.

Na obszarze gminy tereny górnicze wyznaczone na podstawie przepisów odrębnych nie występują.

2. 9. Obszary i obiekty objęte ochroną prawną oraz proponowane do objęcia ochroną

Na terenie gminy Paprotnia znajdują się trzy formy prawnej ochrony przyrody:

- park krajobrazowy,
- otulina parku krajobrazowego,
- pomniki przyrody.

Park krajobrazowy

Na terenie gminy Paprotnia w jej północno-wschodniej części na mocy Rozporządzenia Nr 23 Wojewody Mazowieckiego z dnia 18 kwietnia 2003 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie Nadbużańskiego Parku Krajobrazowego oraz jego powiększenia (Dziennik Urzędowy Województwa Mazowieckiego Nr 115, poz. 2799 z dnia 28.04.2003 r.) znajduje się fragment Nadbużańskiego Parku Krajobrazowego wraz z otuliną. Na obszarze gminy park zajmuje 11 ha, a otulina 314 ha. W 2006 roku ustanowiono plan ochrony parku Rozporządzeniem nr 20 Wojewody Mazowieckiego z dnia 8 sierpnia 2006 roku w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Nadbużańskiego Parku (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 172, poz. 6757) i Rozporządzeniem nr 2 Wojewody Mazowieckiego z dnia 31 stycznia 2007 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Nadbużańskiego Parku (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 35, poz. 698). Wraz z wejściem w życie powyższych rozporządzeń wszelkie działania ochronne na terenie parku prowadzone są według obowiązującego planu ochrony parku.

Pomniki przyrody

Dotychczas na terenie gminy Paprotnia objęto ochroną prawną w formie pomników przyrody lipę drobnolistną, dąb szypułkowy i głąz narzutowy.

Nr ewid.	Miejscowość	Liczba	Obiekt	Obwód (cm)	Wysokość (m)
0455	Hołubla	3	Lipa drobnolistna	214-277	21-23
0456	Hołubla	1	Dąb szypułkowy	297	20
0117	Stasin	1	Głąz	610	1

Obiekty objęte ochroną wojewódzkiego konserwatora zabytków

Obiekty wraz z otoczeniem wpisane do rejestru zabytków wojewódzkiego konserwatora zabytków na terenie gminy Paprotnia:

3. Kościół par. pw. św. Bartłomieja w Paprotni, drewn., 1750 r., przebud. 1906 r., **nr rej. zab. A-123/591 z dn. 02.04.1963 r.**
4. Dzwonnica w zespole kościoła par. pw. św. Bartłomieja w Paprotni, drewn., XIX w., **nr rej. zab. A-123/591 z dn. 02.04.1963 r.**

Wszelkie prace inwestycyjne podejmowane przy wymienionych obiektach należy prowadzić w oparciu o przepisy szczególne.

Obszary proponowane do objęcia ochroną prawną

Proponuje się ustanowienie na terenie gminy następujących form ochrony:

- 4 użytków ekologicznych,
- Rezerwatu przyrody „Podawce „

2.10. Komunikacja

Gmina Paprotnia posiada promienisty układ komunikacyjny i prawie centralne położenie ośrodka gminnego. Stwarza to dogodne warunki dla prawidłowego funkcjonowania gospodarki w gminie poprzez dostępność ośrodka gminnego.

Gmina Paprotnia oddalona jest linii kolejowej oraz głównych ciągów drogowych tj. od dróg krajowych i wojewódzkich. Obsługa komunikacyjna gminy opiera się jedynie na transporcie samochodowym. Z tego powodu bardzo ważnym czynnikiem jest sprawny układ komunikacyjny prowadzony drogami o nawierzchni asfaltowej. Gmina Paprotnia posiada promienisty układ dróg oraz centryczne położenie ośrodka gminnego w stosunku do tego układu. Ogólna długość dróg publicznych na terenie gminy wynosi 98,7km w tym o nawierzchni asfaltowej 61,6km. Wskaźnik gęstości dróg publicznych na terenie gminy wynosi 121km/100km², znacznie gorszy jest wskaźnik dróg o nawierzchni twardej (asfaltowej), który wynosi 75,6km/100km² System transportowy ocenia się jako prawidłowo ukształtowany w zakresie:

- układu drogowego;
- powiązań o zasięgu powiatowym;
- powiązań o zasięgu między gminnym i wewnątrzgminnym.

Zasadniczym problemem do rozwiązania jest poprawa stanu technicznego istniejących dróg poprzez dostosowanie parametrów technicznych do normatywnych dla poszczególnych kategorii oraz wybudowanie nawierzchni asfaltowej na wszystkich drogach. W celu poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego w terenach zabudowanych należy wybudować chodniki i w miarę potrzeby ścieżki rowerowe.

2.11. Infrastruktura sanitarna

Zaopatrzenie w wodę.

Wszyscy mieszkańcy gminy Paprotnia korzystają z wodociągów zbiorowych zasilanych ze stacji wodociągowej w Paprotni.

Źródłem wody dla wodociągu „ Paprotnia „ jest ujęcie wód głębinowych (3 studnie) o zasobach kategorii „ B” 180 m³/godz. Na terenie wsi Stasin znajduje się ujęcie (5 studni o zasobach 193 m³/godz.) i stacja wodociągowa – obecnie nieczynna.

Usuwanie ścieków sanitarnych

W miejscowości Hołubla została wybudowana oczyszczalnia ścieków . Posesje posiadają indywidualne systemy kanalizacyjne ze zbiornikami ścieków – przeważnie nieszczelnymi – przez które nieczystości odprowadzane są do gruntu.

Prowadzony od kilku lat proces wodociągowania gminy spowodował wzrost zużycia wody, a więc także produkcji ścieków .Uporządkowanie gospodarki ściekowej stało się koniecznością

Usuwanie odpadów stałych

Gmina nie prowadzi zorganizowanej gospodarki odpadami. Odpady z gospodarstw zagospodarowane są we własnym zakresie oraz usuwane na „ dzikie „ wysypiska w sposób zagrażający środowisku. Wsie : Paprotnia i Hołubla wyposażone są w typowe kontenery na odpady, które wywozi Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych z Siedlec na wysypisko we wsi Wola Suchożebska.. Istnieje potrzeba zorganizowania systemu zbiórki i wywozu odpadów w pozostałych miejscowościach.

Zaopatrzenie w gaz ziemny

Gmina nie posiada źródła gazu ziemnego. Według programu gazyfikacji byłego województwa siedleckiego przez jej teren (Trębice Górne, Stare Trębice) planowane jest poprowadzenie gazociągu wysokiego ciśnienia z Zawad w gminie Przesmyki do Jabłonnej Lackiej – odgałęzienia od magistrali gazowej DN 700 Kobryń – Warszawa.

Projektowana inwestycja umożliwi gazyfikację gmin: Paprotnia, Korczew, Repki, Jabłonna Lacka i Sabnie. Alternatywnym rozwiązaniem może być zaopatrzenie w gaz ziemny z południowo-wschodniego obszaru gminy Paprotnia, w związku z wydaniem dla obszaru „Siedlce”, koncesji na poszukiwanie i rozpoznanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego. Granice tego obszaru zostały wskazane na rysunku studium „Uwarunkowania”.

Zaopatrzenie w ciepło.

Ogrzewanie budynków realizowane jest indywidualnie – głównie ze źródeł ciepła na paliwo stałe. Istnieje potrzeba stosowania paliw o mniejszej uciążliwości dla środowiska.

2.12. Elektroenergetyka

Przez teren gminy Paprotnia przebiega kilka ponadlokalnych linii elektroenergetycznych realizujących infrastrukturalne połączenia zewnętrzne tej gminy z gminami sąsiednimi. Pracują one w systemie sieci dystrybucyjnych stanowiących własność PGE Dystrybucja S.A. Oddział Warszawa Rejon Energetyczny Siedlce łącząc się z sieciami sąsiednich Oddziałów PGE Dystrybucja

Są to:

- a) tranzytowa, jednotorowa dystrybucyjna linia wysokiego napięcia 110 kV Siedlce – Siemiatycze (woj. podlaskie) wiążąca sieci 110 kV Oddziału Warszawa i Oddziału Białystok,
- b) sieć ponadlokalnych dystrybucyjnych linii średniego napięcia 15 kV dostarczających energię elektryczną na teren gminy Paprotnia ze stacji 110/15 kV zlokalizowanych w Siedlcach, Sokołowie Podlaskim (stacje PGE Dystrybucja Oddział Warszawa) i Łosicach (stacja PGE Dystrybucja Oddział Lublin).

Dystrybucyjna linia 110 kV

Linia przebiegająca przez gminę Paprotnia jedynie tranzytowo ma znaczenie ponadregionalne, łączy ze sobą stacje 110/15 kV w Siedlcach i Siemiatyczach tworząc rezerwowe zasilanie południowych rejonów woj. podlaskiego ze zlokalizowanej w woj. mazowieckim elektrowni Kozienice. Wykonana została około 50 lat temu przewodami AFL 120 mm² na bramowych słupach strunobetonowych i jest w już złym stanie technicznym, wymaga więc pełnej modernizacji. Po wybudowaniu przez PSE Operator S.A. w Ujrzanowie koło Siedlec systemowej stacji 400/110 kV, trasa linii zostanie częściowo zmieniona i nawiązana do tej stacji.

Przez gminę Paprotnia linia biegnie głównie terenami rolnymi i fragmentarycznie leśnymi, nie zbliżając się do obszarów zwartej zabudowy. Lokalizacja w pobliżu linii wysokiego napięcia 110 kV obiektów kubaturowych odpowiadać musi ustaleniom zawartym w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003r. (Dz. U. Nr 192 poz. 1882 i 1883), które określa dopuszczalne poziomy pól elektrycznych i magnetycznych w środowisku, zróżnicowane dla terenów pod zabudowę mieszkaniową i dla innych miejsc dostępnych dla ludności. Ze względu na skomplikowany sposób ustalania bezpiecznych odległości od linii 110 kV, budowanych na różnych słupach, według różnych katalogów, przyjmuje się w oparciu o obliczenia, że bezpieczną odległością budynków mieszkalnych od skrajnych przewodów linii napowietrznych jest 14,5 m (ok. 19 m od osi linii). Lokalizacja obiektów mieszkalnych w odległościach mniejszych niż wyżej podane jest możliwa, jednak każdorazowo musi być poprzedzona procedurą pomiarową określoną w wymienionym na wstępie Rozporządzeniu Ministra Środowiska.

Zasilanie gminy energią elektryczną średniego napięcia 15 kV

Gmina Paprotnia nie posiadając na swym terenie źródła energii SN 15 kV, zasilana jest w podstawowym układzie pracy linii SN ze stacji 110/15 kV zlokalizowanych w Siedlcach, Sokołowie Podlaskim i Łosicach.

Stacja 110/15 kV Siedlce Spokojna (SDL) jest głównym źródłem zasilania gminy Paprotnia, bowiem w podstawowym układzie pracy linii SN zasila 55,8 % pracujących w niej stacji trafo 15/0,4 kV. Stacja jest ogólnie w dobrym stanie technicznym posiada 2 transformatory 110/15 kV o mocach po 25 MVA, które dysponują jeszcze odpowiednimi zapasami mocy.

Stacja 110/15 kV Siedlce Przemysł (SDP) z wysuniętą rozdzielnią 15/15 kV RSM zasila w omawianej gminie 25,6% stacji 15/0,4 kV. Obiekt posiada 3 transformatory WN/SN, przy czym 2 transformatory po 25 MVA biorą udział w zasilaniu linii pozamiejskich. Stacja SDP posiada już przestarzałe wyposażenie i wymaga modernizacji.

Pozostałe stacje 110/15 kV – obiekty w Sokołowie Podlaskim i Łosicach, ze względu na dużą odległość od gminy Paprotnia oraz niekorzystny układ linii SN mają w jej zasilaniu jedynie niewielki udział – łącznie zasilają w niej około 19 % stacji 15/0,4 kV.

Istotnym problemem jest fakt, że w sytuacjach awaryjnych nie występuje pełna możliwość wzajemnego rezerwowania się stacji 110/15 kV biorących udział w zasilaniu gminy Paprotnia. Planowane kiedyś budowy stacji 110/15 kV w Mordach lub Korczewie nie doszły do skutku, więc niezawodność zasilania w północno-wschodnich rejonach powiatu siedleckiego nie uległa poprawie.

System magistralnych linii SN 15 kV

W podstawowym zasilaniu gminy Paprotnia udział bierze pięć magistralnych linii SN 15 kV, przy czym trzon tylko jednej z nich przebiega przez tereny gminy, natomiast pozostałe magistrale zasilają część pracujących w gminie stacji trafo 15/0,4 kV za pomocą promieniowych linii odgałęźnych lub pierścieniowych połączeń międzymagistralnych, a trzony linii głównych biegną przez tereny gmin sąsiednich.

System magistralnych linii SN 15 kV zasilających gminę Paprotnia nie jest to układ dobrze rozwinięty, bowiem główny ciężar zasilania tej gminy spoczywa na jednej, długiej i awaryjnej linii magistralnej. Przez ostatnich 12 lat, czyli od momentu uchwalenia poprzedniego studium gminy nie wykonano w niej żadnej inwestycji polegającej na budowie nowej lub modernizacji istniejącej ponadlokalnej linii SN 15 kV. Modernizacja oraz rozbudowa systemu magistrali powiązań międzyliniowych zasilających gminę Paprotnia jest więc konieczna, dla zapewnienia jej normalnych warunków rozwoju. Rozwiązaniem problemu może być rozbudowa sieci ponadlokalnych SN 15 kV i budowa stacji 110/15 kV związana z planowaną budową w gminach Paprotnia farmy wiatrowej.

Lokalne sieci dystrybucyjne tworzą urządzenia (stacje trafo 15/0,4 kV wraz z zasilającymi je odcinkami linii SN 15kV, linie niskiego napięcia nN 0,4 kV), których zadaniem jest zaopatrzenie w energię elektryczną niskiego napięcia odbiorców poszczególnych wsi. W gminie Paprotnia urządzenia lokalne to niemal wyłącznie promieniowo zasilane sieci napowietrzne.

W dobrym stanie technicznym są sieci lokalne wybudowane lub całkowicie zmodernizowane od początku lat 80-tych do chwili obecnej, zapewniają bowiem dostawy energii elektrycznej niskiego napięcia o właściwych parametrach technicznych, co stanowi ważne, pozytywne uwarunkowanie społeczno- gospodarczego rozwoju wsi. W gminie Paprotnia za wsie posiadające cały system lokalnych sieci elektroenergetycznych w ogólnie dobrym stanie technicznym można uznać jedynie Koryciany i Rzeszotków. Stanowi to jedynie 9,1 % ogólnej liczby wsi tej gminy.

W odniesieniu do stacji trafo 15/0,4 kV pracujących w gminie sytuacja przedstawia się następująco:

- stacje najstarsze z lat 60- tych, typu ŻH 15 – 21 sztuk (48,8 %)
- stacje typu STSb20/125 i STSa20/100 z lat 70-tych – 6 sztuk (14,3 %),
- stacje typu STSa20/250 z lat 80-tych – 7 sztuk (16,7 %)
- stacje typu STSbp/STSp 20/250 lub 400 z lat 2000- 12 – 9 szt. (20,2 %).

Jak widać z powyższego zestawienia, stacji pracujących około 40 lat, czyli w pełni zdekapitalizowanych technicznie jest 27 sztuk (63,1 %), natomiast jedynie 9 stacji (20,2%) to stacje najnowsze.

Aktualny ogólny stan techniczny lokalnych sieci elektroenergetycznych zasilających wsie gminy Paprotnia (połowa roku 2012), przedstawia się następująco:

- stan dobry - ok. 9,1 % wsi, w roku 2000 było podobnie,
- stan średni - ok. 50 % wsi, w roku 2000 było ok. 36,4 %,
- stan zły - ok. 40,9 % wsi, w roku 2000 było ok. 54,5 %.

Jak widać z porównania, nastąpiła jedynie niewielka zmiana na lepsze. Stosunkowo mały zakres działań modernizacyjnych i inwestycyjnych spowodował, że jedynie w 5 wsiach wystąpiła wyraźna poprawa z ogólnego stanu złego do stanu średniego.

Nadal jednak gmina Paprotnia jest jedną z najbardziej zaniedbanych w rozwoju lokalnych elektroenergetycznych sieci dystrybucyjnych gmin w województwie mazowieckim. Stanowi to poważną barierę w rozwoju gminy.

3. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.

Analizę potencjalnych zmian w środowisku w przypadku braku realizacji ustaleń Studium dla gminy Paprotnia można analizować w dwojaki sposób:

- w odniesieniu do rzeczywistego stanu i funkcjonowania środowiska na terenie gminy Paprotnia, który zaprezentowano w rozdziale III,
- w odniesieniu do stanu docelowego, możliwego do osiągnięcia na podstawie obecnie obowiązujących dokumentów planistycznych.

Projekt Studium określa zasady kształtowania struktury przestrzennej, w tym: podstawowe elementy sieci osadniczej, rozmieszczenie infrastruktury społecznej i technicznej oraz określa szczególnie wymagania m.in. w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego. Polityka przestrzenna gminy powinna kształtować korzystnie uwarunkowania do lokalizacji przedsięwzięć efektywnych ekonomicznie, chroniąc jednocześnie tereny o najwyższych walorach przyrodniczych i kulturowych.

Brak realizacji Studium może prowadzić do chaosu przestrzennego oraz nasilenia konfliktów pomiędzy potrzebami ochrony środowiska, a potrzebami rozwoju gospodarczego. Szczególnie niekorzystne dla gminy będzie zaniechanie realizacji działań w zakresie tworzenia systemu terenów związanych z zabudową mieszkaniową i letniskową, przestrzegania wymogów dotyczących terenów przemysłu, składów, usług komunikacji, infrastruktury technicznej, realizacji zasad ochrony środowiska, zasad związanych z zagospodarowaniem terenów o dużym potencjale przyrodniczym (tereny lasów, tereny przeznaczone do zalesień, tereny rolne, tereny użytków zielonych, tereny wód otwartych).

Przy braku realizacji Studium zapewnienie ochrony, powiązań i trwałości funkcjonowania obszarów cennych przyrodniczo będzie bardzo ograniczone. Niekontrolowana zabudowa, nieograniczony rozwój usług doprowadzą do pogorszenia stanu środowiska przyrodniczego w gminie.

Dla poszczególnych elementów środowiska brak realizacji ustaleń Studium może mieć następujące skutki:

przyroda, w tym bioróżnorodność:

- udział ekosystemów naturalnych w gminie nie ulegnie zasadniczym zmianom, z uwagi na brak zapisów w Studium, które w znaczący sposób ingerowałyby w ten element środowiska. Do ochrony obszarów i obiektów przyrodniczo cennych przyczyniają się ustanowione formy ochrony. Ewentualnym zmianom mogą podlegać tylko kompleksy leśne (głównie zlokalizowane na pojedynczych działkach wśród istniejącej zabudowy), które mogłyby zostać wycięte, bez zachowania minimalnej powierzchni biologicznej czynnej.
- nastąpiłoby dalsze, stopniowe kurczenie się powierzchni otwartych w stosunku do obszarów zabudowanych i zagospodarowanych, zwiększy się powierzchnia obszarów

- zurbanizowanych i zagospodarowanych w inny sposób kosztem obszarów dotychczas nie przekształconych,
- zmiany w zakresie bioróżnorodności będą utrzymywać się na stałym poziomie, z tendencją spadkową w zakresie udziału powierzchni biologicznie czynnych,
 - niekorzystnym zjawiskiem może być realizacja zabudowy na małych powierzchniowo działkach budowlanych. Zabudowa wtedy, mimo że jednorodzinna będzie gęsta, a przestrzeń biologicznie czynna w otoczeniu domów jednorodzinnych będą niewielkie i nie będą dawały komfortu wypoczynku codziennego,
 - w wyniku postępującej urbanizacji, szczególnie w południowej i zachodniej części gminy będzie ubywało przestrzeni życiowych dzikich zwierząt, a ciągi ekologiczne będą ulegały fragmentaryzacji,

klimat akustyczny:

- poziom hałasu prawdopodobnie nie będzie ulegał większym zmianom, z niewielką tendencją do wzrostu.

pola elektromagnetyczne:

- poziom pól elektromagnetycznych będzie się utrzymywał na dotychczasowym poziomie.

poważne awarie i zagrożenia naturalne:

- nie wystąpią zagrożenia związane z wystąpieniem powodzi czy osuwaniem się mas ziemnych.

wody powierzchniowe i podziemne:

- brak sieci kanalizacyjnej będzie powodował dalsze zanieczyszczanie wód ściekami z nieszczelnych szamb lub spływającymi ściekami deszczowymi,
- zabudowa będzie wyprzedzała uzbrojenie terenu w zbiorcze sieci infrastruktury technicznej, a co za tym idzie nadal gospodarstwa domowe z szambami będą przeważać nad gospodarstwami domowymi podłączonymi do sieci infrastruktury technicznej,
- nieoczyszczone ścieki przedostające się do wód powierzchniowych będą powodowały postępującą eutrofizację wód.

powietrze atmosferyczne:

- dalsza emisja substancji z palenisk indywidualnych opalanych paliwami stałymi: miałem, koksem, węglem, a często odpadami,
- dalsze zanieczyszczanie powietrza atmosferycznego przez transport samochodowy.

powierzchnia ziemi:

- dalsze zmiany naturalnej rzeźby terenu w wyniku niekontrolowanej urbanizacji terenów,
- dalsze zmiany rzeźby terenu w wyniku powierzchniowej eksploatacji surowców mineralnych,
- brak rekultywacji terenów poeksploatacyjnych spowoduje ich wykorzystywanie jako nielegalnych wysypisk odpadów,
- dalsze zanieczyszczanie gleb zanieczyszczeniami komunikacyjnymi, nieoczyszczonymi ściekami komunalnymi i deszczowymi,
- zmiany powierzchni gruntów będą postępowały w znaczący sposób w miejscach urbanizacji,
- ulegną zniszczeniom profile glebowe, a gleby będą narażone na zanieczyszczanie.

krajobraz:

- niekontrolowany rozwój terenów zurbanizowanych, głównie osiedli mieszkaniowych jednorodzinnych,
- brak ustaleń dotyczących wysokości obiektów, szerokości elewacji oraz rodzaju dachu spowoduje degradację krajobrazu,
- stopniowa przemiana terenów otwartych w tereny zabudowane, budownictwem głównie

indywidualnym. Zmiany te nie zagrażają większym kompleksom leśnym oraz terenom prawnie chronionym.

klimat:

- postępujące zmiany mikroklimatyczne na terenach zabudowanych i zabudowywanych.
- pozostałe zmiany klimatyczne mające znaczenie dla gminy będą miały charakter ponadlokalny lub globalny. W zakresie klimatu nie przewiduje się istotnych zmian.

IV. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów chronionych

Realizacja projektu studium wprowadzi do środowiska, co jest oczywiste, szereg różnego rodzaju zmian. Będą to zmiany zarówno pozytywne jak i negatywne. Analiza przedstawionych wcześniej ustaleń i zapisów pozwala przypuszczać, że w ogólnym bilansie zmian pozytywnych powinno być więcej. W świetle tego wydaje się, iż najistotniejszym problemem jest pełna realizacja wszystkich zapisów odnoszących się bezpośrednio i pośrednio do środowiska. Nie można zatem pod żadnym pozorem dopuścić do ingerencji człowieka, w wyniku której wspomniany obszar mógłby utracić swoją funkcję. Po dokonaniu analizy charakteru i stanu elementów środowiska, w tym również występujących zasobów przyrodniczych, wydzielono obszary, które podlegają znaczącemu oddziaływaniu przez różne istniejące źródła tego oddziaływania.

Poniżej przedstawiono poszczególne problemy pogrupowane według elementów środowiska raz rodzajów presji na nie wywieranych.

Przyroda i krajobraz (w tym obszary chronione)

Głównymi problemami związanymi z utrzymaniem terenów i obiektów chronionych są:

- Zanieczyszczenie powietrza i gleb powodujące spadek odporności i zachwianie równowagi biologicznej (choroby i obumieranie wrażliwych gatunków roślin).
- Głównymi problemami wynikającymi z charakteru chronionych obiektów jest stopniowe zamieranie starych drzew. W wielu przypadkach to nowe inwestycje stwarzają zagrożenia dla drzew. W zależności od sytuacji mają one charakter zagrożeń bezpośrednich – np. zbyt bliskie sąsiedztwo zabudowy lub zagrożeń pośrednich – np. obniżanie się zwierciadła wód gruntowych. Spadek biologicznej odporności drzewostanów następuje też w wyniku m.in.:
 - chorób i szkodników,
 - zanieczyszczenia atmosfery (emisja zanieczyszczeń przemysłowych.Istotnymi składnikami zanieczyszczeń, oddziaływującymi na stan zieleni są pyły, które wpływają ujemnie na rośliny poprzez zmianę warunków środowiska glebowego (akumulacja metali ciężkich – szczególnie ołowiu, cynku, miedzi i magnezu, alkalizacja), zmianę właściwości powierzchni liści (utrudnienie w dostępie światła, podniesienie temperatury, utrudnienie wymiany gazowej). Również zanieczyszczenia gazowe – związki siarki, węgla i azotu wpływają na degradację szaty roślinnej oraz długoletnie stosowanie środków chemicznych (soli) do zwalczania śliskości na placach i ulicach.
- Obniżanie poziomu wód gruntowych w wyniku wadliwie przeprowadzonych melioracji.

- Zanik powiązań przyrodniczych między obszarami o różnym statusie ochronnym oraz z innymi terenami cennymi przyrodniczo, na skutek zabudowy terenów otwartych i znajdujących się w sąsiedztwie obiektów chronionych.
- Ekspansja obcych gatunków drzew i krzewów oraz wkraczanie roślinności ruderalnej.
- W przypadku terenów chronionych występuje stały konflikt między celami ich powoływania (ochrona walorów przyrodniczych i krajobrazowych), a wykorzystywaniem dla potrzeb rekreacyjnych mieszkańców i turystów.
- Odporności biologicznej. Stwarza to także konflikty z mieszkańcami terenów przyległych.
- Realizacja ogrodzeń prywatnych działek (bez konieczności ich uzgadniania z władzami), szczególnie na obszarach o istotnych walorach przyrodniczych, często prowadzi do ograniczenia ich roli jako korytarzy ekologicznych.
- Właściwości gleb nasypowych (szczególnie nasypowo-gruzowych) oraz gleb chemicznie przekształconych nie zapewniają odpowiednich warunków do rozwoju roślinności parków i zieleńców oraz często są bezpośrednią przyczyną usychania drzew i krzewów.

Fauna

Do głównych problemów zachowania i ochrony fauny zaliczyć należy:

- Rozwój gminy, a tym samym zmniejszanie się powierzchni terenów otwartych i leśnych (niezabudowanych), zerwanie ciągłości przestrzennej.
- Zanieczyszczenie wszystkich elementów środowiska przyrodniczego, degradacja innych biotopów, co wpływa w sposób bezpośredni lub pośredni na zoocenozę.
- Urbanizacja, wzrost liczby ludności.
- Rozwój infrastruktury komunikacyjnej.
- Intensywna, niekontrolowana penetracja terenów bytowania zwierząt (m.in. lasów, parków, łąk, zieleni nadwodnej) przez człowieka.
- Płoszenie i tępienie zwierząt.
- Znaczne ilości pożywienia dostępnego w miejscach jej przechowywania, w śmieciach i ściekach lub dostarczanego przez ludzi (np. dokarmianie zwierząt), co uniezależnia zwierzęta od naturalnych zasobów ekosystemu.

Lasy

Główne czynniki zagrożenia środowiska leśnego to:

- abiotyczne,
- biotyczne,
- antropogeniczne.

Do czynników abiotycznych oddziałujących negatywnie na drzewostany zalicza się czynniki natury nieożywionej tj.:

- skrajne (niskie lub wysokie) temperatury,
- nadmiar lub niedobór wilgoci,
- huragany i wyładowania atmosferyczne,
- niekorzystne właściwości gleb.

Czynniki biotyczne powodujące szkody leśne to głównie:

- owady pierwotne i wtórne,
- grzyby pasożytnicze liści, pędów i korzeni,
- niedostosowanie siedliska do składu gatunkowego drzewostanów,

Do czynników antropogenicznych zagrażających środowisku leśnemu należą:

- zanieczyszczenia powietrza spowodowane przez energetykę, przemysł i transport,
- zanieczyszczenia wód i gleb spowodowane przez przemysł, gospodarkę komunalną i górnictwo,
- pożary lasu,

- nadmierna penetracja lasu spowodowana rekreacją i grzybobraniem,
- przekształcenia powierzchni ziemi,
- niewłaściwa gospodarka leśna.

Wody powierzchniowe i podziemne

Wody cieków są silnie zanieczyszczone, głównie spływami z pól, co sprzyja eutrofizacji (przeżyźnieniu) wód. Badań dokładnych jednak nie prowadzono, ze względu na niską rangę cieków (małe przepływy) w monitoringu wód powierzchniowych woj. mazowieckiego. Do głównych problemów zachowania i ochrony wód zaliczyć należy:

- Zaburzony bilans wodny na obszarach zurbanizowanych wynikający z nieprawidłowych relacji między wielkością opadów, infiltracją a spływem powierzchniowym, których konsekwencją jest redukcja zasilania poziomów wodonośnych i obniżanie się zwierciadła wód podziemnych, a także zmniejszanie się naturalnej retencji.
- Zasypywanie niewielkich cieków i oczek wodnych.
- Wzrost poboru wód poziomu czwartorzędowego z indywidualnych ujęć gospodarczych, nie wyposażonych w sieć wodociągową.
- Prowadzenie odwodnień pod inwestycje.
- Ze względu na brak przeprowadzanych analiz jakości wody ocena jakości wód jest niemożliwa do przeprowadzenia.
- Skumulowanie licznych źródeł zanieczyszczenia wód podziemnych (zakłady przemysłowe, stacje i magazyny paliw, składowisko odpadów komunalnych, nieszczelności zbiorników na nieczystości ciekłe, tereny niewłaściwego magazynowania surowców, półproduktów i wyrobów gotowych, w tym substancji niebezpiecznych, emisje pyłów i gazów, wody powierzchniowe, itd).
- Wypalanie traw i ściernisk, które jest przyczyną powstawania rakotwórczych związków WWA i ich migracji do wód podziemnych.
- Zanieczyszczenia obszarowe, pochodzące z rolnictwa – nawożenie gnojowicą, nadmierne stosowanie nawozów sztucznych i środków ochrony roślin.

Powierzchnia ziemi

Do głównych problemów zachowania i ochrony powierzchni ziemi zaliczyć należy:

- Przekształcenia naturalnej rzeźby wynikające z wprowadzania nowej zabudowy, rozwoju sieci ulicznej i infrastruktury technicznej.
- Przekształcenia struktury i własności mechanicznych gruntów, gdzie warstwę powierzchniową tworzą grunty nasypowe. Grunty te zostały złożone w różnych częściach gminy w różnym okresie.
- Przekształcenia rzeźby terenu nastąpiły również w wyniku zasypywania ziemią z wykopów i gruzem obniżeń terenu, stawów, itp..
- Przekształcenia powierzchni ziemi spowodowane nielegalnym składowaniem odpadów pociągają za sobą:
 - deformacje rzeźby terenu i degradacja krajobrazu,
 - zanieczyszczenie gleb i ziemi substancjami chemicznymi,
 - zanieczyszczenie wód gruntowych i powierzchniowych.
- Przekształcenia powierzchni ziemi wynikające eksploatacji kruszywa.
- Degradacja chemiczna gleb ma miejsce w przypadku ich zanieczyszczenia substancjami chemicznymi. Do substancji tych należą metale ciężkie, węglowodory wielopierścieniowe i pozostałości środków ochrony roślin. Zanieczyszczenie gleb spowodowane jest emisją zanieczyszczeń ze źródeł punktowych, powierzchniowych i liniowych. Do pierwszych należą: przemysłowe emitory zanieczyszczeń powietrza, miejsca zrzutu ścieków, składowisko, magazyny paliw i sieć ich dystrybucji, stacje przeladunkowe.

Zanieczyszczenia powierzchniowe (obszarowe) powstają w efekcie: stosowania w produkcji ogrodniczej i w rolnictwie środków ochrony roślin i nawozów, kwaśnych deszczów, zrzutów ścieków, odcieków ze składowiska oraz opadów pyłów i gazów. Do źródeł liniowych należą arterie komunikacyjne (drogi, trasy kolejowe) oraz ciekłi wodne.

- Zanieczyszczenie gleb substancjami organicznymi (takimi jak benzyna, oleje mineralne, wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne i pestycydy) jest równie istotne jak ich skażenie metalami. Większość związków organicznych ma pochodzenie antropogeniczne (pestycydy chloroorganiczne, polichlorowane bifenyle, dioksyne), a wiele z nich to substancje zagrażające zdrowiu lub życiu ludzi i zwierząt oraz powodujące skażenie innych elementów środowiska (wód powierzchniowych i podziemnych, roślinności) nawet przy niewielkich stężeniach.
- Rozwój infrastruktury prowadzi do naruszenia naturalnych profili glebowych i zmiany stosunków gruntowo-wodnych.
- Wykorzystywanie odpadów do nawożenia i rekultywacji gleby, w szczególności odpadów powstających w fermach hodowlanych (obornika i gnojowicy w sposób nie zawsze zgodny z zasadami dobrej praktyki rolniczej).
- Niewłaściwa gospodarka odpadami padłych zwierząt, które zakopywane są bezpośrednio w ziemi, powodując jej zanieczyszczenie.

Powietrze

Na obszarze gminy Paprotnia nie prowadzono pomiarów stanu czystości powietrza. Natomiast w Raplocie "Stan środowiska w województwie mazowieckim" nie podano średniego opadu pyłów oraz pozostałych parametrów dla powiatu siedleckiego ziemskiego. Należy tylko przypuszczać, że stopień zanieczyszczenia powietrza nie jest znaczny, z uwagi na brak dużych zakładów, które mogłyby potencjalnie wpływać na stan czystości powietrza na obszarze gminy.

Hałas

Największym zagrożeniem hałasem odznaczają się tereny położone wzdłuż drogi Siedlce - Korczew. Na pozostałych drogach natężenie ruchu jest znacznie mniejsze.

Pola elektromagnetyczne

Źródłem promieniowania elektromagnetycznego są linie o napięciu 110 kV. Pozostałe linie, o mniejszym napięciu nie ograniczają możliwości zagospodarowania w ich sąsiedztwie, ze względu na mniejsze oddziaływanie w porównaniu z linia 110kV.

W celu uniknięcia ewentualnych negatywnych skutków ubocznych konieczna jest ochrona człowieka przed polami elektromagnetycznymi poprzez wyeliminowanie możliwości występowania obszarów, na których wypromieniowywane pola elektromagnetycznych mają wartości wyższe od dopuszczalnych. Ochrona taka jest możliwa w drodze separacji przestrzennej miejsc przebywania ludzi i występowania obszarów o wartościach wypromieniowanych pól elektromagnetycznych wyższych od dopuszczalnych, określonych w stosownych przepisach. Anteny instalowane są w przestrzeni niedostępnej dla ludzi – na wysokości około 30-40m.

Promieniowanie ponadnormatywne występuje na wysokości montażu anten w promieniu kilkudziesięciu metrów od masztu.

W przypadku linii energetycznych na terenie gminy w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wyznacza się strefy bezpieczeństwa z zakazem lokalizacji obiektów budowlanych przeznaczonych na stały pobyt ludzi:

od linii o napięciu 110 kV-19 m od osi / pas 38,0m/,

od linii o napięciu 15kV – 7,5 m od osi /pas 15,0m/.

Odpady

Na terenie gminy Paprotnia nie funkcjonuje wysypisko śmieci, a odpady gromadzone systemem kontenerowym w wybranych wsiach są wywożone na wysypisko w Woli Suchożebrskiej. W wielu miejscach zwłaszcza na terenie nieczynnych wyrobisk oraz w lasach znajdują się miejsca nielegalnego gromadzenia odpadów.

Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko

Na terenie gminy zlokalizowane są przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko. Są to:

- indyczkarnia w Strusach;
- kurniki w Stasinie;
- tartaki w Trębicach Dolnych i Podawcach;
- stolarnie w Paprotni i Hołubli;
- stacja paliw w Podawcach.

V. Zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi ze strony poważnych awarii, transportu materiałów niebezpiecznych oraz katastrof naturalnych, w tym powodzi.

Na terenie gminy Paprotnia obszary naturalnych zagrożeń geologicznych nie występują. Zdarzające się losowo awarie techniczne i technologiczne w jednostkach stosujących, produkujących lub magazynujących materiały niebezpieczne oraz w transporcie takich substancji, powodować mogą negatywne skutki w środowisku. Skutki te określa się jako „nadzwyczajne zagrożenia środowiska” (NZŚ). Obejmują one następujące rodzaje zdarzeń:

- zanieczyszczenie poszczególnych elementów środowiska w wyniku awarii i katastrof w zakładach przemysłowych, transporcie, rozładunku i przeładunku materiałów niebezpiecznych i innych substancji;
- pożary na rozległych obszarach lub długo trwające, a także towarzyszące awariom z udziałem materiałów niebezpiecznych, powodujące zniszczenie lub zanieczyszczenie środowiska;
- zanieczyszczenie chemiczne lub biologiczne środowiska w wyniku katastrof budowli hydrotechnicznych;
- zanieczyszczenie chemiczne lub biologiczne środowiska w wyniku klęsk żywiołowych: huraganów, powodzi, suszy, trzęsienia ziemi.

Potencjalnym źródłem poważnych awarii na terenie gminy mogą być katastrofy drogowe przy przewozie materiałów niebezpiecznych. Potencjalny rejon takich katastrof stanowi droga Siedlce-Korczew. Powodzie nie zagrażają gminie, ponieważ przepływy w ciekach są niewielkie, a wiosenne wezbrania wód i rzadziej letnie, powodują jedynie lokalne i krótkookresowe podtopienia.

VI. Potencjalne skutki wpływu realizacji ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dla gminy Paprotnia

Przeprowadzona analiza pozwala na scharakteryzowanie przewidywanych przekształceń środowiska przyrodniczego, jakie nastąpią na obszarze gminy Paprotnia. Na całym obszarze gminy będą następować przekształcenia wynikające ze zmiany funkcji, uzupełnienia zabudowy i modernizacji istniejących zasobów. Tereny przeznaczone pod przyszłe zainwestowanie, w niektórych przypadkach, będą wymagały poprowadzenia nowych dróg gminnych w celu zapewnienia obsługi komunikacyjnej terenów budowlanych. Zagospodarowanie nowych obszarów przeznaczonych do zabudowy wymaga uzbrojenia terenów w sieci infrastruktury technicznej, a zwłaszcza zapewnienia zorganizowanej obsługi wodno – kanalizacyjnej i dostaw energii elektrycznej.

Dla nowej zabudowy, podłączenia do gminnego systemu oczyszczania ścieków, powinien bezwzględnie obowiązywać nakaz zapewnienia oczyszczania ścieków na własnym terenie lub budowy szczelnych osadników bezodpływowych i zapewnienia wywozu ścieków do najbliższej oczyszczalni.

Bezpośrednie potencjalne oddziaływania na środowisko jakie mogą wystąpić w wyniku realizacji zadań Studium:

- nieodwracalne przekształcenia terenów w przypadku realizacji nowych inwestycji drogowych i pozostałych komunikacyjnych, oczyszczalni ścieków i innych inwestycji infrastrukturalnych, itp.,
- przerwanie powiązań ekologicznych,
- lokalne pogorszenie podstawowych wskaźników zanieczyszczenia powietrza, na skutek powstania nowych źródeł emisji niskiej,
- lokalne, chwilowe podwyższenie poziomu hałasu (praktycznie wszystkie typy przedsięwzięć przewidzianych do realizacji z wyłączeniem działań na rzecz ochrony przyrody),
- uciążliwości związane z emisją substancji złośliwych (odorów) i aerozoli mikrobiologicznych (oczyszczalnie ścieków), w razie niewłaściwej pracy tych obiektów lub wystąpienia awarii,
- wzrost ilości odpadów (osady ściekowe z oczyszczalni ścieków, realizacja inwestycji budowlanych),
- wzrost ilości ścieków opadowych (drogi, kanalizacje wód opadowych na nowych terenach),
- wykształcenie nowych wielogatunkowych zbiorowisk roślinnych towarzyszących nowoprojektowanej zabudowie mieszkaniowej i usługowej zubożenie świata zwierząt,
- zmiana krajobrazu rolniczego na osadniczy,
- zagrożenie zanieczyszczenia wód gruntowych,
- obniżenie walorów estetycznych w skali lokalnej,
- zmiany w zwierciadle wód gruntowych.

W kategorii oddziaływań pośrednich wskazano przede wszystkim:

- wzrost intensywności gospodarowania i zmiany zagospodarowania terenu w rejonie inwestycji drogowych,
- wzrost intensywności ruchu i związanych z tym emisji na modernizowanych drogach,
- wzrost presji urbanizacyjnej na terenach zabudowy mieszkaniowej po uzbrojeniu ich w sieć kanalizacyjno-wodociągową.

Jednocześnie należy podkreślić, że zgodnie z obowiązującym prawem realizacja przedsięwzięć, dla których wymagane jest uzyskanie decyzji środowiskowej, zawiera uwarunkowania, które gwarantują, że w sytuacji stwierdzenia znaczącego negatywnego oddziaływania, w ocenie odpowiadającej szczegółowości projektu budowlanego każdego z wymienionych zadań, wskazane zostaną szczegółowe rozwiązania mające na celu zapobieganie i ograniczenie tych oddziaływań.

Poniżej przedstawiono charakterystykę ww. oddziaływań na środowisko.

Wpływ na powierzchnię terenu

Realizacja ustaleń Studium spowoduje zmiany w użytkowaniu terenu. Część terenów (dotychczas użytkowanych jako grunty orne, łąki, pastwiska, a także inne nieużytki) zostanie zainwestowana. Procesowi temu towarzyszyć będą pewne przekształcenia powierzchni ziemi (wykopy pod fundamenty, uzbrojenie inżynierskie). Na obszarach, gdzie wody gruntowe występują płytko, przekształcenia powierzchni ziemi będą ograniczone niemożliwością głębokiego posadowienia budynków.

W wyniku prowadzonych robót ziemnych następować będą mechaniczne przekształcenia gleb, co spowoduje ich degradację. Negatywnym oddziaływaniem długoterminowym, bezpośrednim i chwilowym będzie realizacja podziemnych sieci infrastruktury technicznej,

ponieważ roboty ziemne znacznie naruszają profil glebowy. Oddziaływanie negatywne na powierzchnię ziemi może mieć też realizacja ciągów komunikacyjnych.

Nieznaczone oddziaływanie negatywne na powierzchnię ziemi może mieć realizacja zabudowy zagrodowej i infrastruktury technicznej, którą Studium dopuszcza. Negatywne oddziaływanie bezpośrednie, długoterminowe i chwilowe może być związane ze stosowaniem środków ochrony roślin i sztucznych nawozów, które przenikając do gleby mogą ją zanieczyszczać. Negatywny wpływ długoterminowy, bezpośredni i stały mogą mieć hodowle zwierząt, co może powodować przenikanie zanieczyszczeń do gleby. Na terenach powierzchniowej eksploatacji surowców oraz budowanych dróg nastąpi całkowita likwidacja pokrywy glebowej. Pozytywne oddziaływanie długoterminowe, bezpośrednie i stałe będzie związane z rekultywacją terenów poeksploatacyjnych. Studium ustala zakaz pozyskiwania kopalin poza miejscami wyznaczonymi.

Zmiana przeznaczenia gruntów (z rolniczego na nierolnicze) dotyczyć będzie nie tylko gleb słabej jakości, lecz również obejmować będzie obszary gleb chronionych.

Zanieczyszczenie gleb występować będzie również wzdłuż dróg, gdzie gleby narażone są na skażenia metalami ciężkimi oraz substancjami ropopochodnymi. Negatywne oddziaływanie długoterminowe, bezpośrednie i chwilowe może być związane z ryzykiem przedostawania się substancji ropopochodnych oraz innych substancji chemicznych w miejscach realizacji magazynów, baz transportowych, logistycznych, spedycyjnych, itp. Pozytywny efekt będą miały przekształcenia gleb poprawiające ich jakość np. urządzenie ogródków przydomowych, zagospodarowywanie działek letniskowych. Ustalony w Studium wymóg zachowania powierzchni biologicznie czynnej spowoduje utrzymanie aktywnej biologicznie powierzchni gleby.

Pozytywnym oddziaływaniem bezpośrednim, długoterminowym, stałym będzie podłączenie najintensywniej rozwijających się terenów budowlanych do zbiorczej sieci kanalizacyjnej. Studium ustala zakaz wprowadzania nie oczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych lub do gruntu.

Pozytywne wpłyną również zapisy dotyczące gromadzenia i segregacji odpadów zgodnie z systemem oczyszczania przyjętym w gospodarce komunalnej gminy.

Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne

Studium zachowuje i chroni podstawowe elementy układu hydrograficznego gminy.

Realizacja przewidzianych systemów kanalizacyjnych przyczyni się do poprawy jakości wód.

Negatywnym oddziaływaniem długoterminowym i stałym będzie zwiększenie powierzchni nieprzepuszczalnych, co będzie powodowało odwadnianie terenu i okresowe przesuszanie.

Negatywnym oddziaływaniem długoterminowym, pośrednim i stałym będzie przyrost zabudowy, co zwiększy zapotrzebowanie na wodę, a co za tym idzie pośrednio przyczyni się do obniżania poziomu wód podziemnych.

W celu wyeliminowania zagrożenia skażenia gleb oraz wód powierzchniowych i podziemnych niezwykle ważna jest jak najszybsza realizacja ustaleń Studium dotyczących budowy oczyszczalni ścieków oraz wyposażenia obszarów zabudowy mieszkaniowej, usług i rzemiosła w zbiorcze systemy kanalizacji sanitarnej odprowadzające ścieki do oczyszczalni ścieków. Studium dopuszcza odprowadzanie ścieków do lokalnych szczelnych zbiorników bezodpływowych, z których będą okresowo wywożone transportem asenizacyjnym do punktów zlewnych przy oczyszczalniach ścieków. W przypadku nie respektowania ustaleń w zakresie gospodarki wodno – ściekowej lub w wyniku nieprawidłowej eksploatacji urządzeń do gromadzenia ścieków oraz urządzeń oczyszczających, jak również w sytuacjach wystąpienia awarii urządzeń może wystąpić zanieczyszczenie pierwszego poziomu wód gruntowych, co będzie stanowić poważne zagrożenie dla jakości wód podziemnych. Jest to jednak poza zakresem ustaleń Studium.

Negatywny wpływ długoterminowy, bezpośredni i chwilowy może mieć stosowanie środków ochrony roślin i nawozów sztucznych, które przenikając do wód gruntowych będą ją zanieczyszczać.

Wprowadzono zakaz wprowadzania nie oczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych lub do gruntu oraz tworzenia i utrzymywania zbiorników ściekowych i otwartych kanałów ściekowych.

Wprowadzono obowiązek utrzymywania śródleśnych i śródpolnych zbiorników wodnych.

Pozytywnym oddziaływaniem długoterminowym, bezpośrednim i stałym będzie zachowanie powierzchni biologicznie czynnych w użytkowaniu leśnym co wspomogę zasilanie wód gruntowych przez wody opadowe.

Oddziaływaniem pozytywnym długoterminowym i stałym będzie realizacja sieci infrastruktury wodociągowej, co pozwoli na kontrolowanie poboru wód i zmniejszy ryzyko powstawania licznych lokalnych ujęć wód, które nie są kontrolowane w zakresie ilości poboru wody oraz sposobu likwidacji tych ujęć.

Wpływ na powietrze atmosferyczne oraz klimat akustyczny

Nieuniknioną konsekwencją rozwoju gminy będzie wzrost zanieczyszczeń pyłowych i gazowych powietrza oraz natężenia hałasu. Realizacja zabudowy spowoduje powstanie nowych źródeł emisji zanieczyszczeń do atmosfery. W przypadku zabudowy mieszkaniowej oraz usług nieuciążliwych będą to emisje niewielkie, związane z zabezpieczeniem potrzeb cieplnych. Natomiast realizacja obiektów produkcyjno-usługowych może wiązać się ze wzrostem emisji zanieczyszczeń do atmosfery, wynikających z zabezpieczenia potrzeb cieplnych oraz ze stosowanych technologii w działalności gospodarczej.

W związku z niesprecyzowaniem w Studium rodzaju projektowanej działalności przemysłowej i produkcyjno-usługowej, niemożliwe jest określenie wielkości przewidywanych zanieczyszczeń powietrza oraz prognozowanie poziomu hałasu w środowisku. W zależności od rodzaju obiektów produkcyjnych oraz stosowanej technologii mogą się pojawić różne zagrożenia emisji zanieczyszczeń do atmosfery.

Oddziaływaniem pozytywnym długoterminowym, bezpośrednim i stałym będzie stosowanie do celów grzewczych: energii elektrycznej, oleju o niskiej zawartości siarki oraz odnawialnych źródeł energii co zmniejszy ilość zanieczyszczeń w atmosferze.

Istotnym zagrożeniem dla warunków arosanitarnych będą ciągi komunikacyjne, wzdłuż których występować będzie emisja zanieczyszczeń powietrza w postaci spalin oraz hałas. Szkodliwość oddziaływania dróg występować będzie na terenach bezpośrednio do nich przyległych, w pasach o zmiennym zasięgu przestrzennym, zależnym od natężenia ruchu pojazdów.

Pozytywne oddziaływanie, długoterminowe, bezpośrednie i stałe będzie zachodziło w przypadku zachowania starych drzewostanów, gdyż istniejący tu drzewostan przyczynia się do zatrzymywania zanieczyszczeń.

Negatywnym oddziaływaniem długoterminowym, pośrednim i stałym będzie zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnych, a zwłaszcza wycinka lasów, co spowoduje łatwiejsze przemieszczanie się zanieczyszczeń atmosferycznych.

Negatywnym oddziaływaniem, długoterminowym, bezpośrednim i stałym może być realizacja oczyszczalni ścieków i przepompowni ścieków, które mogą emitować odory.

Negatywnym oddziaływaniem długoterminowym, bezpośrednim i chwilowym może być stosowanie środków ochrony roślin i nawozów sztucznych co będzie powodowało dostawanie się zanieczyszczeń do atmosfery.

Wpływ obiektów uciążliwych

Studium adaptuje istniejące tereny przemysłu i składów, na których dopuszcza realizację nowych obiektów, rozbudowę, przebudowę i modernizację istniejących oraz zmianę sposobu użytkowania, o ile nie pogorszy to stanu środowiska, a ich uciążliwe oddziaływanie nie będzie wykaczało poza granice wyznaczonych terenów.

Wyznaczone obszary ograniczonego użytkowania wzdłuż linii elektroenergetycznej zapewniają bezpieczeństwo i ochronę zdrowia ludzi przed oddziaływaniem pola elektromagnetycznego. Zgodnie z ustaleniami Studium w obszarach tych obowiązuje zakaz lokalizacji budynków mieszkalnych i przeznaczonych na stały pobyt ludzi.

Studium nie przewiduje konieczności wyznaczania obszarów ograniczonego użytkowania wokół oczyszczalni ścieków. Nakazuje ograniczenie zasięgu oddziaływania na otoczenie do granic terenu wyznaczonego pod ich lokalizację.

Wpływ na florę i faunę, w tym obszary i obiekty przyrodniczo cenne

Nie przewiduje się znaczących zmian w świecie roślin i zwierząt. Zgodnie z ustaleniami

Studium tereny istniejących lasów zostały wyłączone z zainwestowania. Dopuszcza się przeznaczenie niewielkich powierzchni lasów pod zainwestowanie związane z realizacją niezbędnych poszerzeń istniejących dróg.

Wyznaczone zostały tereny nowych zalesień. Występujące w dolinach i obniżeniach terenu użytki zielone zostały objęte ochroną przed zmianą użytkowania.

Ustalony w Studium nakaz zapewnienia przepustów w nasypach drogowych i kolejowych oraz utrzymanie ich drożności zapewnia warunki do swobodnej migracji flory i fauny.

Studium adaptuje istniejące ogrody przydomowe, a na terenach projektowanej zabudowy mieszkaniowej, usługowej, produkcyjnej, lotniskowej ustala obowiązek pozostawienia części działki jako powierzchnię biologicznie czynną. Wpłyne to na zwiększenie różnorodności biologicznej poprzez wykształcenie nowych zbiorowisk roślinnych.

Na terenie położonym w Nadbużańskim Parku Krajobrazowym obowiązują między innymi następujące nakazy i zakazy zawarte w Planie ochrony parku.

W stosunku do stanowisk prawnie chronionych gatunków flory i fauny obowiązują zakazy:

- zrywania, niszczenia i uszkodzania;
- niszczenia ich siedlisk i ostoi;
- dokonywania zmian stosunków wodnych;
- stosowania środków chemicznych;
- niszczenia gleby.

Zakazy nie dotyczą wykonywania czynności związanych z prowadzeniem racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej, jeżeli technologia prac uniemożliwia przestrzeganie zakazów oraz usuwania roślin niszczących materiały lub obiekty budowlane.

Na terenie gminy Paprotnia występują cenne przyrodniczo i krajobrazowo obszary i obiekty zasługujące na objęcie różnymi formami ochrony przyrody.

Ochrona planistyczna na poziomie studium i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego powinna obejmować:

- System Przyrodniczy Gminy, stanowiący aktywny biologicznie i ciągły przestrzennie układ siedlisk o charakterze naturalnym, zidentyfikowany i zdefiniowany dla potrzeb studium i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy.
- Obszary projektowane do ochrony prawnej do czasu uzyskania odpowiedniego statusu.

W związku z powyższym wskazane są do ochrony planistycznej (i prawnej) następujące projektowane formy ochrony przyrody:

- 4 użytków ekologicznych,
- Rezerwatu przyrody „Podawce „

Do czasu utworzenia użytków ekologicznych i rezerwatu przyrody, obiekty te należy chronić przed:

- zmianą stosunków wodnych,
- zmianą dotychczasowego charakteru użytkowania terenu,

Wpływ inwestycji infrastrukturalnych, w tym drogi, budynki mieszkaniowe, usługowe, produkcyjne, itp.

W odniesieniu do budowy ww. obiektów zidentyfikowano możliwe do wystąpienia potencjalne negatywne oddziaływania o charakterze lokalnym, związane z etapem ich realizacji oraz późniejszej eksploatacji:

- zaburzenie stosunków wodnych wskutek osuszenia gruntu,
- przekształcenia powierzchni ziemi, zajmowanie powierzchni, niszczenie struktury gleby,
- przekształcenie krajobrazu,
- pogorszenie jakości powietrza (emisja substancji gazowych i pyłów w wyniku spalania paliw, ścierania opon, ścieranie nawierzchni dróg, okładzin hamulcowych, pylenie wtórne z nawierzchni drogi),
- pogorszenie klimatu akustycznego (emisja hałasu związana z pracą maszyn budowlanych, a w okresie eksploatacji - pracą układów napędowych, toceniem opon po nawierzchni, hałasem komunalnym),
- generowanie odpadów (remonty dróg, zmiotki uliczne, odpady z koszy postojowych, odpady ze zdarzeń losowych i wypadków),
- generowanie ścieków (wody opadowe i roztopowe),
- zanieczyszczenie gleb i gruntów (głównie związkami metali ciężkich i substancjami ropopochodnymi),
- zakwaszanie gleb i gruntów związkami siarki i azotu,
- zasalanie gleb i gruntów środkami zimowego utrzymania powierzchni,
- zagrożenie dla różnorodności biologicznej w wyniku realizacji projektów, które dotyczy:
 - a) zmian cech siedlisk/biotopów, spowodowanych np. odwodnieniem, zanieczyszczeniem gleby,
 - b) przekształcenia struktury krajobrazu i likwidacja siedlisk/ekosystemów na skutek zmiany sposobu użytkowania ziemi,
 - c) fragmentacji siedlisk,
 - d) tworzenia barier na trasach korytarzy ekologicznych.

Dość specyficznym zagrożeniem jest zmiana warunków mikroklimatycznych, a także zmiana związana z pojawianiem się sztucznych źródeł światła (czego efektem jest także wzrost śmiertelności gatunków latających, zwłaszcza owadów).

Niemniej, inwestycje takie wyznaczone zostały przeważnie w terenie o intensywnej zabudowie, z dużym udziałem usług lub funkcji przemysłowej. Z kolei inwestycje przeznaczone do modernizacji już istnieją, stąd oddziaływanie tego zadania na środowisko będzie minimalne i wystąpi tylko na etapie realizacji.

Oddziaływanie na środowisko nowych dróg (lub dróg o istotnie zmienionych parametrach) może rozciągać się w pasie o szerokości rzędu kilkudziesięciu metrów, zazwyczaj ogranicza się jednak do pasa przyległego do drogi. Pośrednie oddziaływanie inwestycji drogowych może być większe: nowa droga (a nawet same plany inwestycji drogowej) może stanowić argument przy wyborze lokalizacji innej inwestycji.

Działania związane z modernizacją dróg mogą spowodować wzrost średniej prędkości ruchu pojazdów na danym odcinku i z tego tytułu generować większy hałas. Poprawa parametrów drogi może również zwiększyć ruch na niej (nie tylko przepustowość, ale również wzrost obciążenia wynikający z wyboru lepszej jakościowo lub/i czasowo trasy), a przez to zwiększyć presję akustyczną na przyległe tereny i na powietrze atmosferyczne.

Kanalizacja, wodociągi.

Negatywne oddziaływania na środowisko podziemnych sieci przesyłowych związane są praktycznie wyłącznie z etapem ich budowy (z wyjątkiem sytuacji awaryjnych). Dotyczy to w szczególności zaburzenia stosunków wodnych oraz przekształcenie powierzchni ziemi.

Potencjalne skutki oddziaływania elektrowni wiatrowych

Z przedstawionego powyżej omówienia systemu magistralnych linii SN 15 kV zasilających gminę Paprotnia wynika jednoznaczny wniosek, że nie jest to układ dobrze rozwinięty, bowiem główny ciężar zasilania tej gminy spoczywa na jednej, długiej i awaryjnej linii magistralnej. Przez ostatnich 12 lat, czyli od momentu uchwalenia poprzedniego studium gminy nie wykonano w niej żadnej inwestycji polegającej na budowie nowej lub modernizacji istniejącej ponadlokalnej linii SN 15 kV. Modernizacja oraz rozbudowa systemu magistrali powiązań międzyliniowych zasilających gminę Paprotnia jest więc konieczna, dla zapewnienia jej normalnych warunków rozwoju. Rozwiązaniem problemu może być rozbudowa sieci ponadlokalnych SN 15 kV i budowa stacji 110/15 kV związana z planowaną budową w gminach Paprotnia farmy wiatrowej.

W wielu krajach analizuje się wpływ elektrowni wiatrowych na każdy aspekt środowiska, do którego również zalicza się człowiek. Do tej pory nie potwierdzono przypadków chorób ani pogorszenia się stanu zdrowia, towarzyszącym oddziaływaniu turbin wiatrowych. Może natomiast wystąpić obniżenie komfortu zamieszkania przez bliskość siłowni, co jest zazwyczaj spowodowane błędną lokalizacją. Pracujące elektrownie wiatrowe emitują hałas aerodynamiczny (ruch łopat wirnika) oraz mechaniczny (praca generatora i przekładni). Pierwszy z nich może być odebrany jako uciążliwy. Natomiast hałas mechaniczny w nowoczesnych konstrukcjach został zredukowany do minimum i nie powinien być uciążliwy. To samo tyczy się infradźwięków, czyli dźwięków o niskiej częstotliwości, które powstają wskutek drgań i wibracji. Dzięki nowoczesnej technologii są one poza granicą odczuwania przez człowieka. Potwierdzają to dane przedstawione przez Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej.

Elektrownie wiatrowe powodują efekty optyczne. O ile efekt stroboskopowy jest praktycznie wyeliminowany, to efekt cienia może występować podczas pogodnego dnia, ale tylko przez kilkadziesiąt minut.

W chwili obecnej cała procedura związana z postawieniem farmy wiatrowej jest bardzo skrupulatna i prowadzona przy współpracy z ekologami oraz ornitologami. Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 z póź. zm.) inwestycje związane z realizacją farm wiatrowych wymagają przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Należy pamiętać również, że większość wędrówek ptaków odbywa się na wysokości znacznie wyższej niż 150m.

Wpływ elektrowni wiatrowych na krajobraz jest traktowany jako jedno z poważniejszych oddziaływań. W stanie wzniesienia siłownia wiatrowa może osiągać wysokość ok. 150 m i wysokości te z czasem będą rosły. Ukształtowanie i zagospodarowanie terenu oraz liczebność turbin mogą powodować widoczność farm wiatrowych ze znacznych odległości. Przez wiele osób elektrownie wiatrowe są postrzegane jako nowoczesne i przyjazne środowisku instalacje, posiadające jednocześnie prosty i wyrafinowany kształt. Zależy to jednak od osobistych upodobań i opinii oceniającego. Należy jednak pamiętać, że elektrownie wiatrowe są alternatywą dla konwencjonalnych źródeł energii, które mają nieporównywalnie większy wpływ na krajobraz.

VII. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Paprotnia.

Poszczególne cele, kierunki działań i zadania Studium dla gminy Paprotnia zostały dobrane w ten sposób, aby w sposób optymalny (w danych realiach ekonomicznych, prawnych i organizacyjnych) chronić interes środowiska.

Jednak część wyznaczonych w Studium zadań może na etapie budowy (część) lub eksploatacji (rzadziej) oddziaływać mniej lub bardziej negatywnie na pewne komponenty środowiska. Inne zadania mogą charakteryzować się dualnym charakterem oddziaływania: pozytywnym na jeden element, a negatywnym na drugi. W przypadku stwierdzenia, że dana inwestycja może: zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko przeprowadzona zostanie ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zgodnie z wymaganiami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz.1227 z późn. zm.). W ocenach oddziaływania na środowisko stwierdzone zostaną szczegółowe rozwiązania mające na celu zapobieganie i ograniczanie tych presji.

Określone w Studium wymogi w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego mają na celu zminimalizowanie ujemnych skutków realizacji ustaleń planu na to środowisko.

Ochrona korytarzy ekologicznych.

Obejmuje się ochroną przed zainwestowaniem obniżenia charakteryzujące się wysokimi walorami przyrodniczym, natomiast niekorzystnymi dla lokalizacji osadnictwa warunkami fizjograficznymi (gruntowo – wodnymi , klimatyczno – zdrowotnymi) . W tym celu wyznacza się tereny ochrony ekologicznej oznaczone graficznie na rysunku studium , proponowane do pozostawienia w dotychczasowym użytkowaniu.

Dla terenów ochrony ekologicznej ustala się:

- Pozostawienie obszarów dolin rzecznych jako terenu otwartego, tj. wyłączonego z zabudowy i nie tworzenie przegród utrudniających grawitacyjny spływ powietrza,
- Nie przekształcanie trwałych użytków zielonych na grunty orne,
- Wprowadzanie zakazu odwadniania dolin,
- Ograniczenie na całym obszarze stosowania chemicznych środków ochrony roślin, a w szczególności środków toksycznych dla ludzi o długim okresie karencji,
- Pozostawienie w stanie pierwotnym nadrzecznych zadrzewień i zarośli, w bezpośrednim sąsiedztwie cieków zaniechanie koszenia roślinności szuwarowej, krzewiastej i siewek drzew pochodzących z samosiewu,

Dopuszcza się lokalizację obiektów i sieci infrastruktury technicznej, jeżeli nie ma możliwości innego ich przebiegu.

Ochrona zasobów wodnych.

Za główne kierunki zagospodarowania przestrzennego i priorytety realizacyjne w zakresie ochrony ilościowej i jakościowej wód podziemnych oraz wód powierzchniowych na terenie całej gminy uznaje się konieczność :

- wyposażenia obszarów zwartej zabudowy w systemy kanalizacyjne z odprowadzaniem ścieków do oczyszczalni,
- wyposażenia rozproszonej zabudowy nieobjętej siecią kanalizacyjną w szczelne zbiorniki osadowe, z których ścieki wywożone będą do oczyszczalni lub instalowanie oczyszczalni przydomowych,
- nie odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych lub gruntu,
- ograniczenia do niezbędnego minimum stosowania chemicznych środków ochrony roślin na obszarach dolin i obniżeń terenu,
- składowanie odpadów stałych wyłącznie na urządzonych terenach gromadzenia odpadów oraz ich utylizację na składowisku,
- zachowania wzmożonego nadzoru sanitarnego wokół studni.

Ochrona powietrza atmosferycznego.

Za podstawowy warunek poprawy warunków higieny atmosfery w gminie Paprotnia uznaje się:

- ograniczenie tzw. „niskiej emisji” poprzez preferowanie innych ekologicznych nośników energii cieplnej (olej opałowy, energia elektryczna itp.),
- przestrzeganie standardów jakości powietrza w działalności gospodarczej.

Ochrona gruntów leśnych

Lasy i grunty leśne podlegają ochronie przed przeznaczaniem na cele nieleśne na mocy przepisów ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jednolity Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1266 z późn. zm.).

Zgodnie z przepisami art. 7 cytowanej ustawy przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego po uprzednim uzyskaniu zgody Ministra Środowiska dla lasów Skarbu Państwa lub Marszałka Województwa dla lasów nie stanowiących własności Skarbu Państwa.

Ochrona gruntów rolnych

Ochrona gruntów rolnych wysokiej jakości polegać będzie na ograniczaniu ich przeznaczania na cele nierolnicze. Szczegółnej ochronie podlegają gleby mineralne klas bonitacyjnych od I do III oraz gleby organiczne - zgodnie z cytowaną w punkcie 5. ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Na terenie gminy Paprotnia gleby klas I – II nie występują. Większe kompleksy gleb III klasy bonitacyjnej występują we wsiach: Łęczycki, Krynki, Kaliski, Skwierczyn Lacki i Trębice Dolne. Gleby organiczne występują głównie w i w lokalnych dolinach i obniżeniach terenu w miejscowościach Strusy, Rzeszotków i Czarnoty.

Zgodnie z przepisami art. 7 cytowanej ustawy przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze i nieleśne dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego po uprzednim uzyskaniu zgody Ministra Rolnictwa dla gruntów rolnych klas od I do III o powierzchni powyżej 0,5 ha lub Marszałka Województwa dla pozostałych gruntów podlegających ochronie.

Ochrona złóż surowców mineralnych

Złóża kopalin podlegają ochronie przepisami art. 125 i 126 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 z p zm.).

Ochrona złóż kopalin pospolitych będzie polegać na:

- prowadzeniu eksploatacji złóż w sposób gospodarczo uzasadniony oraz przy zastosowaniu środków ograniczających szkody w środowisku i maksymalnej ochronie walorów krajobrazowych,
- racjonalnym gospodarowaniu zasobami złóż,
- rekultywacji terenów wyrobisk poeksploatacyjnych w kierunku leśnym lub wodnym.

Działania kompensacyjne

W przypadku, gdy całkowite uniknięcie danego oddziaływania jest niemożliwe i istnieje niebezpieczeństwo nieodwracalnego zniszczenia szczególnie cennych elementów przyrody, konieczne jest podjęcie odpowiednio wcześniej działań kompensacyjnych. Należy m.in. zapewnić odtworzenie zniszczonych siedlisk w miejscach zastępczych, sztuczne zasilanie osłabionych populacji; tworzenie alternatywnych połączeń przyrodniczych i różnorodnych tras migracji zwierząt.

Adekwatnie do wskazanych negatywnych oddziaływań, przewiduje się przede wszystkim następujące środki zapobiegające oraz ograniczające negatywne oddziaływanie na środowisko dla tych typów przedsięwzięć, w przypadku których stwierdzono prawdopodobieństwo negatywnego oddziaływania na środowisko.

Drogi i infrastruktura komunikacyjna

Podstawowym sposobem minimalizacji negatywnych oddziaływań na środowisko powinno być poszukiwanie optymalnego przebiegu dróg. Wśród innych sposobów ograniczania zagrożeń wymienić można:

- należyte zabezpieczenie sprzętu budowlanego, tak by uniknąć zanieczyszczenia środowiska oraz nadmiernego hałasu,
- dostosowanie terminu robót do terminów rozrodu zwierząt,
- stosowanie ekranów akustycznych i/lub zieleni osłonowej,
- ograniczenie do minimum sfery bezpośredniej ingerencji,
- rekultywacja terenu w miejscach poboru kruszyw z wykorzystaniem zabezpieczonej w czasie prac wierzchniej warstwy gleby,
- stosowanie hydrotechnicznych działań zabezpieczających, w tym np. przepompowywanie wody w miejscach przerwania naturalnych połączeń,
- budowa przejść dla zwierząt nad i pod drogami,
- w przypadku emisji spalin zabezpieczeniem jest zieleń izolacyjna, działająca jako naturalna bariera biogeochemiczna, przeciwdziałająca rozprzestrzenianiu się zanieczyszczeń. Substancje, które nie zdołają przedostać się poza osłony – opadają na jezdnię, stąd konieczność uszczelnionego systemu odprowadzania ścieków (najlepiej systemy zamknięte, zapobiegające rozbryzgom).
- swoistym zabezpieczeniem jest stosowanie odpowiednio dobranych roślin. Dla złagodzenia skutków koncentracji zanieczyszczeń zalecane są zabiegi podnoszące pH gleby i zawartości materii organicznej.
- stosowanie materiałów budowlanych i elementów architektonicznych minimalizujących negatywny wpływ na krajobraz, w tym np. poprzez stosowanie ogrodzeń drewnianych zamiast betonowych, dostosowanie kolorystyki; maskowanie zielenią elementów dyszarmicznych,
- poprawa stanu nawierzchni drogi, a także poprawa płynności ruchu uzyskana poprzez takie zabiegi, jak: poszerzenie drogi, wydzielenie pasa awaryjnego, wydzielenie pasów do skrętu w rejonie skrzyżowań, budowa zatok w rejonie przystanków komunikacji, budowa przestrzeni parkingowych, zmiana geometrii łuków, zmiana geometrii skrzyżowań, w tym budowa skrzyżowań wielopoziomowych i inne działania o podobnym charakterze.

Oczyszczalnie ścieków

Sposoby minimalizacji negatywnych oddziaływań na środowisko mogą obejmować:

- stosowanie rozwiązań technologicznych gwarantujących odpowiedni stopień oczyszczenia ścieków, w tym także na wypadek awarii.

Kanalizacja, wodociągi,

Rekomendowane działania minimalizujące wpływ na środowisko obejmują:

- zabezpieczenia techniczne sprzętu i placu budowy,
- stosowanie technologii podwójnych zabezpieczeń w miejscach szczególnie narażonych na awarię sieci przesyłu,
- zabezpieczenie techniczne sprzętu,
- dostosowanie terminu robót do terminów rozrodu zwierząt,
- ograniczenie do minimum sfery bezpośredniej ingerencji,
- rekultywacja terenu w miejscach składowania niewykorzystanego surowca ziemnego z wykorzystaniem zabezpieczonej w czasie prac wierzchniej warstwy gleby,
- stosowanie rozwiązań technicznych minimalizujących zaburzanie stosunków wodnych,
- stosowanie rozwiązań technicznych minimalizujących zaburzanie funkcjonowania połączeń przyrodniczych, np. odpowiednia izolacja podziemnych sieci przesyłu ciepła, ograniczająca wzrost temperatury gruntu,

- maskowanie zielenią naziemnych elementów sieci dysharmonijnych dla krajobrazu.

VIII. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w Studium wraz z uzasadnieniem ich wyboru, w tym także wskazanie napotkanych trudności wynikających z niedostatku techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Paprotnia to jeden z najważniejszych dokumentów strategicznych dotyczących rozwoju tego obszaru. Studium jest dokumentem umożliwiającym władzom samorządowym realizację strategicznej polityki przestrzennej. Należy przyjąć, że wspomniana polityka jest wynikiem oczekiwań mieszkańców gminy oraz ofertą dla potencjalnych inwestorów zewnętrznych, którzy mogą przyspieszyć rozwój społeczny i gospodarczy gminy. Studium zakłada zatem znaczący rozwój potencjału gospodarczego gminy. W świetle tego wydaje się być oczywiste, że ustalenia studium muszą wprowadzać głębokie zmiany w zakresie funkcji i zagospodarowania na wielu terenach. Studium jest przeniesieniem na przestrzeń szeregu zapisów i ustaleń z innych dokumentów, a także ich rozwinięciem i uszczegółowieniem.

Rozwiązania przyjęte w zmianie studium są koncepcją rozwoju gminy, która umożliwia dalsze funkcjonowanie systemu złożonego z wielu elementów i z szeregu powiązań i oddziaływań między nimi. Ustalenia Studium zostały przystosowane do wymogów ochrony środowiska przyrodniczego i w związku z powyższym nie podaje się rozwiązań alternatywnych. Zmiana Studium dotyczy też konkretnych terenów występowania złóż surowca naturalnego. Eksploatacja jest możliwa w miejscu ich występowania, a jedyną alternatywą byłby brak podjęcia wydobycia. W granicach gminy dopuszcza się lokalizacje farm wiatrowych wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na terenach zapewniających wymogi ochrony środowiska oraz nie kolidujących z funkcją mieszkaniową z wyłączeniem terenów podlegających ochronie prawnej. W przypadku budowy elektrowni wiatrowych dokładną lokalizację, i sposób zagospodarowania terenu określone zostaną w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Rozwiązania dotyczące ochrony środowiska przyjęte w Studium zagospodarowania przestrzennego są właściwe, zgodne z obowiązującym prawem, zapewniające rozwój zrównoważony i w związku z powyższym nie podaje się rozwiązań alternatywnych. Pewnym rozwiązaniem alternatywnym jest pozostawienie terenów w dotychczasowym użytkowaniu lub odstąpienie od uwzględnienia złożonego do studium wniosku oraz ograniczenie wprowadzania nowych funkcji na tereny użytkowane dotychczas rolniczo.

Jest mało prawdopodobne aby zyskał akceptację dokument, który eliminuje gminę z konkurencji o nowe inwestycje, miejsca pracy, nowe tereny budowlane, usługowe, produkcyjne itp. W świetle tych rozważań wydaje się, że praktycznie rozwiązania alternatywnego nie ma. Można jedynie brać pod uwagę modyfikację szczegółowych rozwiązań. Przede wszystkim jednak należy konsekwentnie realizować ustalenia jakie w ostatecznej formie zostaną przyjęte.

Ponadto należy wskazać, że część projektów (zwłaszcza dotycząca infrastruktury wodno-kanalizacyjnej i gospodarki odpadami) służyć będzie wypełnieniu konkretnych zobowiązań wobec Unii Europejskiej lub zawartych w prawie krajowym. Inwestycje te uznano za bezalternatywne. W przypadku, gdy nie została wskazana konkretna lokalizacja, wskazane będzie na etapie projektu wykonanie analizy wielokryterialnej z uwzględnieniem aspektów ochrony środowiska.

W przypadku Studium trudno zdefiniować trudności w jego przygotowaniu, które mogłyby wynikać z niedostatku techniki lub braków współczesnej wiedzy. Eksploatacja wszelkich inwestycji zarówno nowych jak i przebudowywanych jest ściśle związana z wdrażaniem nowoczesnych, z punktu widzenia współczesnej wiedzy oraz bezpiecznych dla środowiska i zdrowia ludzi rozwiązań technologicznych.

Reasumując, alternatywy poszczególnych zadań będą ewentualnie określone na etapie projektowania poszczególnych inwestycji.

IX. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Nie stwierdzono transgranicznego oddziaływania na środowisko skutków realizacji niniejszego Studium, które wymagałoby uruchomienia procedury, o której mowa w art. 104 oraz art. 113-117 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko.

Stwierdzono, że zaproponowane w studium rozwiązania zapobiegające i ograniczające oddziaływanie na środowisko przyrodnicze nowego sposobu zagospodarowania oraz lokalny charakter zmian w strukturze przestrzennej gminy będą ograniczały możliwość występowania niekorzystnych zjawisk o charakterze konfliktów związanych z zagospodarowaniem jedynie do obszaru gminy, ewentualnie gmin sąsiednich, a co za tym idzie przeprowadzenie procedury transgranicznego oddziaływania na środowisko nie było celowe. Wskazuje na to samo położenie geograficzne gminy Paprotnia.

X. Podsumowanie

„Prognoza oddziaływania na środowisko projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Paprotnia” sporządzona została wraz z opracowaniem projektu studium. Prognoza jest opracowaniem opartym głównie na bazie posiadanych materiałów zgromadzonych do studium. Przy sporządzaniu prognozy wykorzystano również inne dostępne publikacje, dokumenty i raporty dotyczące obszaru gminy opracowane przez inne instytucje, a dotyczące środowiska i zmian w nim zachodzących. Dostępne opracowania pozwoliły na sprawdzenie w jaki sposób proponowane w studium rozwiązania przestrzenne odnoszą się do uwarunkowań przyrodniczych terenu. Studium samo w sobie nie rodzi zasadniczo żadnych skutków środowiskowych. Źródłem potencjalnych skutków środowiskowych (negatywnych i pozytywnych) będzie dopiero realizacja poszczególnych działań, czy przedsięwzięć inwestycyjnych, przy czym tylko część z nich będzie nieuchronna. Prognoza nie określa precyzyjnie skutków środowiskowych ze względu na brak „przywiązania” poszczególnych inwestycji do miejsc ich realizacji oraz określenia ich skali i sposobu realizacji, ale ma charakter ostrzegawczy. Wskazuje elementy środowisk, których jakość (stan) może ulec pogorszeniu w wyniku realizacji studium. Przyjęcie prognozy jako dokumentu ostrzegającego przed potencjalnymi zagrożeniami powoduje, że lista wskazanych w jej wyniku potencjalnych skutków środowiskowych w odniesieniu do poszczególnych obszarów może być znacznie szersza, niż rzeczywiste skutki środowiskowe, jakie wystąpią podczas realizacji studium. W prognozie nie stwierdzono oddziaływania transgranicznego. Należy stwierdzić, że w projekcie zmiany Studium przyjęto zasady ładu przestrzennego oraz zrównoważonego rozwoju jako podstawę przy przeznaczeniu terenów na określone cele oraz dla określenia sposobu ich zagospodarowania i zabudowy. W ogólnej ocenie oddziaływanie na środowisko przyrodnicze nie będzie znaczące pod warunkiem zastosowania wszelkich ustaleń zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Paprotnia oraz przestrzegania przepisów i zasad ochrony środowiska

XI. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Prognoza oddziaływania na środowisko jest jednym z podstawowych dokumentów niezbędnych w procedurze postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin przewidzianego w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.). Organ administracji opracowujący projekt studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego lub jego zmianę sporządza prognozę oddziaływania na środowisko, której zadaniem jest ocena środowiskowych skutków realizacji przewidzianych zamierzeń.

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego sporządzona została dla obszaru gminy Paprotnia w granicach administracyjnych. Została wykonana zgodnie z obowiązującymi w Polsce oraz Unii Europejskiej przepisami prawnymi odnoszącymi się do ochrony środowiska.

Podstawą określenia potencjalnych zagrożeń i konfliktów środowiskowych, jakie może spowodować realizacja projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Paprotnia była analiza treści tego dokumentu. Przeprowadzono analizę treści zawartych w przyjętych kierunkach zagospodarowania w poszczególnych strefach polityki przestrzennej wyznaczonych na terenie gminy w odniesieniu do stanu środowiska na tych obszarach. Przedmiotem oceny było oddziaływanie opisanych w projekcie studium ustaleń na rzeźbę terenu i krajobraz, powietrze atmosferyczne, środowisko wodne, klimat akustyczny, gleby i odpady, roślinność i zwierzęta i zdrowie ludzi.

Ustalone w projekcie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Paprotnia kierunki rozwoju spowodują poprawę stanu środowiska prawie we wszystkich jego komponentach.

Opracowanie to stanowi próbę oceny zmian i przekształceń środowiska przyrodniczego, jakie zostaną wprowadzone po realizacji ustaleń studium. W wyniku przeprowadzonej analizy stwierdzono, że realizacja studium wprowadzi w środowisku przyrodniczym szereg zmian, zarówno korzystnych jak i niekorzystnych. Do tych pierwszych można zaliczyć zwiększenie się powierzchni zieleni. Będzie się to wiązać z obowiązkiem wprowadzania na obszarze działek budowlanych oraz terenach ogólnodostępnych zadrzewień oraz innych roślin o charakterze ozdobnym. Do zmian pozytywnych należy zaliczyć docelową poprawę czystości powietrza oraz ograniczenie poziomu hałasu. Na pewno zmianą pozytywną będzie poprawa estetyki i walorów krajobrazowych gminy. Pojawi się nowa zabudowa o ciekawej architekturze, znikną obiekty wyeksploatowane technicznie szpecące jego krajobraz.

Największe zmiany i przekształcenia w środowisku spowoduje realizacja przedsięwzięć związanych z realizacją ustaleń dotyczących zasad ochrony środowiska przyrodniczego. Zapisane w projekcie studium kierunki rozwoju obejmujące likwidację wszystkich źródeł zanieczyszczeń gleby, wód powierzchniowych i podziemnych oraz rozwój sieci kanalizacyjnej umożliwiający odprowadzanie ścieków sanitarnych do mechaniczno-biologicznej oczyszczalni ścieków będą miały znakomity wpływ na poprawę stanu środowiska. Realizowane w przedsięwzięcia będą miały ewidentnie proekologiczny charakter. Tym niemniej podczas realizacji niektórych z nich wystąpią pewne, najczęściej na niewielką skalę i chwilowe negatywne oddziaływania typowe przy prowadzeniu inwestycji liniowych (np. kolektory kanalizacyjne i wodociągowe) zmiany i przekształcenia niektórych komponentów środowiska.

Podobnie przyjęcie, jako celu sukcesywną likwidację źródeł emisji zanieczyszczeń pochodzących z palenisk domowych poprzez zmianę czynnika grzewczego z tradycyjnego (spalanie węgla, drewna, wszelkich dających się spalić odpadów) na paliwa ekologiczne przełoży się w sposób bezpośredni na poprawę stanu jakości atmosfery na terenie gminy.

Realizacja Farmy Wiatrowej będzie miała zarówno wymiar ekonomiczny jak i ekologiczny. Główną korzyścią dla Gminy Paprotnia będą dochody z podatków płaconych przez inwestora przez 20–30 letni okres użytkowania farmy oraz ogromną korzyścią dla środowiska będzie ograniczenie emisji do atmosfery zanieczyszczeń, które powstają przy produkcji energii elektrycznej w elektrowniach konwencjonalnych. Energetyka wiatrowa jest jedną z najszybciej rozwijających się branż produkujących zieloną energię w krajach Unii Europejskiej. Biorąc pod uwagę troskę o środowisko naturalne oraz zobowiązania związane z ratyfikacją Protokołu z Kioto oraz przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej, Minister Gospodarki zobowiązał zakłady energetyczne do zakupu energii ze źródeł odnawialnych. Udział ten zwiększany jest w każdym roku i powinien osiągnąć 7,5 % w 2010 roku.

Mniej bezpośrednio sprzyjające dla środowiska będą zmiany spowodowane działaniami wynikającymi z realizacji kierunków rozwoju komunikacji - projekty związane z budową i przebudową dróg. Działania związane z przebudową spowodują zajęcie pod drogi pasów terenu przylegających do istniejącej już infrastruktury drogowej i będących już pod wpływem antropopresji związanej głównie z emisją hałasu i zanieczyszczeń komunikacyjnych. Skutkiem przebudowy dróg będzie przede wszystkim poprawa warunków akustycznych i aerosanitarnych terenów przyległych, a więc i poprawa warunków życia mieszkańców. Zmniejszy się też negatywne oddziaływanie na środowisko wodne (budowa systemów ujmujących wody opadowe z powierzchni komunikacyjnych). Poprawi się też bezpieczeństwo ruchu drogowego.

Zapisane w projekcie studium kierunki kształtowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej spowodują zmiany wpływające na glebę szatę roślinną oraz krajobraz. Grunty rolne w wyniku zmian sposobu użytkowania zostaną trwale wyłączone z produkcji rolnej. Wprowadzenie na terenach rolniczych zabudowy w zasadniczy sposób wpłynie na zmianę szaty roślinnej terenu. W miejscu niezagospodarowanym pojawi się nowe, trwałe pokrycie terenu roślinnością stanowiącą element ozdobny, wzbogacający estetykę krajobrazu oraz element izolacyjny, chroniący sąsiednie tereny od wzajemnego oddziaływania. Struktura krajobrazu terenów dotychczas użytkowanych rolniczo ulegnie zmianie – planowane jest wprowadzenie estetycznej zabudowy, wszelkich urządzeń uzupełniających, urządzenie terenów zieleni, więc wartości krajobrazowe tych obszarów powinny ulec znacznemu podwyższeniu.

W ogólnym bilansie można jednak uznać, że realizacja ustaleń studium nie wprowadzi zdecydowanie negatywnych zmian w zasobach środowiska przyrodniczego gminy. Można stwierdzić, iż wiele tych zmian będzie z nawiązką zrekompensowanych. Przyjęte w projekcie studium rozwiązania, służą ograniczeniu negatywnych oddziaływań na środowisko poszczególnych sposobów zagospodarowania i zainwestowania terenów oraz zachowują zasady ochrony obszarów aktywnych biologicznie i zabezpieczenia struktur przyrodniczych.